

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 15/15
מיום חמישי, ב' בחשון תש"פ, 31.10.2019

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 15/15

מיום חמישי, ב' בחשון תש"פ, 31.10.2019

נוכחים:

1. ראש העיר - מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר - ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר - מר פאלי כהן
4. סגן ראש העיר - מר חיים מסינג
5. חבר מועצת העיר - מר תם ליפשיץ
6. חבר מועצת העיר - מר אלי מזוז
7. חבר מועצת העיר - מר דורון מלכה
8. חבר מועצת העיר - מר יהודה דנינו
9. חבר מועצת העיר - מר מאיר שטרית (יצא בשעה 18:20)
10. חבר מועצת העיר - מר משה חזות
11. חבר מועצת העיר - מר רועי גבאי
12. חברת מועצת העיר - גב' לינה שרון
13. חבר מועצת העיר - עו"ד מאיר דהן

חסרים:

14. חברת מועצת העיר - גב' דורית בן מאיר
15. חבר מועצת העיר - מר שחר סימנה

משתתפים:

1. גזברית העירייה - תמר קופר
2. הלשכה המשפטית - עו"ד איתן בראש
3. דובר העירייה - אריאל הלר
4. רואה חשבון - שמוליק גבע
5. עוזר ראש העיר - מנחם שושן
6. מזכירות העירייה - יעל יצחק פור

על סדר היום:

1. יעדי תכנון וביצוע לשנים הבאות.
2. פינוי בינוי – מדיניות קביעת התמורה.
3. חידוש מעטפת דירות ישנות.
4. השקעות בשכונות הוותיקות.
5. אישור עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	מקור מימון	תקציב מעודכן
422	בניית בי"ס לחינוך מיוחד	תק'-9,034,060 ק' פיתוח- 3,500,000 מ' החינוך- 5,534,060	500,000	תוספת- ק' פיתוח	9,534,060
432	בניית בי"ס יסודי דתי 18 כיתות	תק'-19,101,190 ק' פיתוח- 10,000,000 מ' הפיס- 4,583,880 מ' החינוך- 4,517,310	1,500,000	תוספת-ק' פיתוח	20,601,190
459	בניית 4 גנ"י ברח' הנחשול	תק'-5,500,000 ק' פיתוח- 2,481,980 מ' הפיס- 3,018,020	300,000	תוספת-ק' פיתוח	5,800,000

6. קביעת מועד כינוס ישיבות מועצת העיר.
7. הנצחת מר אברהם קליר מייסד "ארגמן".
8. מינוי עו"ד עשהאל סלומי ליו"ר ועדת ערר לארנונה במקום עו"ד ניסים מעוז.
9. מינוי עו"ד שמעון עשור ליו"ר ועדת ערר לארנונה.
10. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא טיפול בשכונות הוותיקות.
11. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא סדנאות להתנהלות כלכלית נכונה לתושבי העיר.
12. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אלי מזוז בנושא הערכות לקייטנות 2020.
13. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא צמצום שימוש בכלים חד פעמיים במוסדות ציבור.

7. הנצחת מר אברהם קליר מייסד "ארגמן".

צבי גוב-ארי: חברים, ערב טוב. אני רוצה לפתוח את ישיבת מועצת עיר מן המניין מס' 15/15. לפני שאני נכנס לסדר היום, מבקש להסיר מסדר היום את סעיף מס' 7, ולהעביר אותו לוועדה לשמות. זה מכתב שהגיע ממשפחה של ארגמן. ועדת השמות תדון בו.

רועי גבאי: בסדר, אתה יכול להשאיר אותו כי המועצה מעבירה את הסמכות.

צבי גוב-ארי: אחרי שוועדת השמות תדון, תמליץ, נדון בזה.

רועי גבאי: לא, אפשר להביא את זה באיזה נושאים, על מה רוצים להביא את זה.

צבי גוב-ארי: בבקשה?

רועי גבאי: אנחנו יכולים להגיש לכל ועדת שמות כל הצעה להנצחה?

צבי גוב-ארי: תראה, פנתה אלי משפחה שהיא ניהלה את כל מתחם ארגמן הרבה מאוד שנים. פנו בכתב, דרך אגב. לא בעל פה. היהודי כנראה היה זה שהקים וכל היתר. בזמנו, כאשר טיפלנו במתחם של ארגמן, המשפחה אכן התייחסה לזה במחוז, ואף קבעו בזמנו שנשאר איזשהו מבנה שם לצורך המשפחה וכו'. אבל היות והעניין הזה עבר לידיים אחרות, ידיים פרטיות, הנכס נרכש כולו על ידי תדהר. אם נקבע שייקרא שם כלשהו בתוך המתחם, נצטרך לשכנע את תדהר לקבל את העניין.

משה חזות: אז ההנצחה בתוך המתחם.

צבי גוב-ארי: בתוך המתחם, כן. אנחנו נעביר את זה בצורה סטטוטורית. ובכן, כן. קיבלתם לידיכם, חברים, אני מבקש למען הסדר הטוב של הישיבה הנ"ל. מי שרוצה לדבר ירים יד, יקבל רשות לדבר. אנא לא לדבר בשיחות צולבות, כי אי אפשר ככה לנהל את העניין. יש לנו נושאים רציניים על השולחן, והרבה מאוד. וחשוב שנקדיש להם את תשומת הלב.

1. יעדי תכנון וביצוע לשנים הבאות.

צבי גוב-ארי: ראו, הפיתוח של העיר. התהליך מורכב. לא יכול להיות מנותק מהצורך לשפר את השירות לתושבים, לממן את הגידול הצפוי במספר התושבים, והשירותים הנדרשים. משמעות הדבר, במקביל לתוכניות הפיתוח עתירות ההשקעה של הממשלה, חייבים לוודא כי הניהול השוטף של העיר נשען על איתנות כלכלית ואפשרות מימון השירותים. על כן התוכנית שהגשתי כאן מפרטת מחד גיסא את מקורות המימון העתידיים לתקציב השוטף, ומאידך גיסא, את התקציבים ממקורות חיצוניים, בכל מה שקשור לתוכניות הפיתוח. על פי הפירוט שבידיכם, מבחינת התקציב הרגיל, אנחנו יכולים לומר שבסבירות גבוהה נוכל לממש לפחות כ-197,000 מ"ר בארבעת השנים הבאות, מתוך המספר של 461 מטרים מתוכננים בתוכניות שרצות. אני רוצה לומר שבחינה של שיעור הארנונה, או רק הארנונה ביבנה בכל מה שקשור בתעשייה, מצביע על דבר מאוד מעניין,

ומזה שנים. מסחר ועסקים. ואני רוצה להקריא לכם מספרים מאוד מעניינים. ביבנה על מסחר ועסקים משלמים 4.7 שקל למטר. לשנה. ראשון לציון – 341. רחובות – 339. נס ציונה, עיר מקבילה לנו בסדר גודל – 309. אשדוד – 329. מה שאני רוצה לומר, שאנחנו נמצאים מאוד מאוד נמוך. ויכול להיות שבמרוצת הזמן, נוכל לעשות שינוי כלשהו, לפחות להגיע ל-50% משיעור המס בנס ציונה. ואז זה יתקשר לי עם המשך המסמכים שקיבלתם, בכל מה שקשור למימון הלוואות של השכונות הוותיקות, מבחינת ההשקעה בפיתוח. אם אתה מגביר את ההכנסה ממסחר ואתה יכול להחליט על הורדה של הארנונה בשכונות הוותיקות, ברמה שתאפשר לזה שנכנס לפרויקט לפחות לממן חלק מכך, על ידי קיצוץ הארנונה, אז אנחנו יכולים להגיע רחוק מאוד. אבל נגיע למסמך האחר.

מה שאני דן אתכם היום, זה לא נושא שאני מעלה לאישור. מפני שיכולים להיות עוד הרבה מאוד שינויים. אבל אני נותן את המסגרת שבה אני מתכוון לעבוד בארבעת השנים הבאות. לאן אני חותר. וכמובן, להשאיר את התכניות לעשור שלאחר מכן, כאשר התוכניות של העשור לאחר מכן, מבחינת מימון, הן פחות או יותר סגורות. ואם היום הדיונים מתקיימים עם האוצר, והיום קיימתי דיון פה, עם סגן ראש אגף תקציבים, מה שעומד כרגע על הפרק, מבחינת ויכוחים בינינו, זה אותם מבנים שאני חושב שצריכים להיות חלק מהמימון של השכונות העתידיות, לדוגמה תחנת כיבוי אש. לדוגמה מרכז טיפול בילד, לדוגמה מרפאת חירום לשעות הלילה וכו'. השירותים שהיום לא מתוכננים על ידי העיר, ואני רוצה, היות ויש כאן הכנסות גדולות מאוד מהפרויקטים הללו, צריך להקדיש את האמצעים לכך ולקבוע שבמקביל לאישור התקציב של הפיתוח של השכונה העתידית, יהיה כיסוי לאותם דברים שהיום לא מוכנים לקחת אותם בחשבון. אז על זה הרגע קיים הויכוח. לא קיים ויכוח על מספר בתי ספר, לא על מגרשים, ולא על קאנטרי, ועל כל מיני דברים אחרים. זה כבר לא קיים. כי לזה הסכימו. מה שלא הסכימו, אותם שירותים ממלכתיים, שטוענים תשאיר את זה לממשלה. אני לא יכול להשאיר את זה לממשלה. מפני שבסוף אתה עומד בפני מצב שאוקיי, קופת חולים לא מקבלת כספים. טיפת חלב לא מקבלת כספים וכו'. ואתה צריך לחיות עם הדבר הזה. ועל כן אמרתי שיש על חלק מהעניין הסכמה, ועל חלק אחר, כמובן נמצא הרגע בדיון.

ובכן כך. כפי שאתם מבינים, התקציב הרגיל ניזון ממקורות של הכנסה עצמית, והחלק של השתתפות הממשלה. עלות הטיפול בתושב, על כל השירותים שאתה נותן לו היום, היא הרבה יותר נמוכה מהארנונה שהתושב משלם.

עו"ד מאיר דהן: יותר גבוהה.

צבי גוב-ארי: זה אנחנו יודעים.

עו"ד מאיר דהן: יותר גבוהה.

מאיר שיטריט: השקעה שהעירייה משקיעה בתושב היא הרבה יותר גדולה מהארנונה שהוא משלם.

רועי גבאי: לחלוטין.

מאיר שיטריט: בגלל התוספת הגדולה של בניינים, מכניסה את העיר לגירעון.

צבי גוב-ארי: אנחנו נמצאים בעיצומה של מלאכת פיתוח של העיר. קלטנו את השכונה הירוקה. לא העלינו מיסים, לא בנינו ממקורות הכנסה, כי לא היו. ולכן אנחנו הולכים ונעשים מאוד קשים בתקציב. והתקציב בנוי, נדון בזה כשנגיע, ממש על 100 שקל

פה, עבר אצלי ארבעה סיבובים. מי שמכיר את זה, יודע כמה סיבובים. יש פה ושם עודפים שאפשר להזיז. יכול להיות. אנחנו ניווכח במהלך השנה. מה שחשוב הרגע זה לדחוף בכל הכוח את כל אותם פרויקטים שמסוגלים לתת לנו הכנסה. ועל זה עוסקת הנדסה היום, עם באמת דחיפה אדירה. ואני מאוד מקווה שלפחות שלושה פרויקטים כבר יתחילו להצמיח. אחד מהם זה סדר גודל של 60,000 מ"ר, שייך לתדהר, מתוך ה-220 ומשהו. ואחר זה אשטרום והפרויקט שעל ידו, שני פרויקטים די בשלים, 10,000 פה, 20,000 שם. יש לכם את זה בפירוט במסמך. ועם הדברים האלה אנחנו רצים.

ובכן, זהו פחות או יותר. יבוא מי שיבוא ויאמר 'רגע, יהיה פה עודף מסחר ועודף זה'. הסיפור, ראשית וקודם כל, תלוי ביזם. כאשר יזם בונה, הוא ישלם. אם זה פנוי או לא פנוי. ותפקידו יהיה, בין היתר, לאכלס. אני לא מנהל אף יזם. אני אומר, יש היצע. יש תב"ע שמדברת על שימושי קרקע. ושימושי הקרקע הנ"ל נמצאים בידי יזמים. והיזמים דוחפים תוכניות. יבוא מישהו ויאמר 'אוקיי, מתרוקנים עסקים ביבנה'. יבנה היא עיר דינאמית. יתרוקנו עסקים, יגיעו עסקים חדשים. אנחנו לא חיים את העבר. חיים את הקדימה. והקדימה זה לייצר מקורות הכנסה. כי אחרת אנחנו נמצא את עצמנו במצב שנעלה מיסים על מנת לתת את השירותים. ואני רוצה להימנע בכל מחיר מלהעלות מיסים לתושבים. וללכת על מקורות אחרים, וזו הכוונה.

באשר לעניין של השנים הבאות, אנחנו מדברים על פרויקט מאוד מפורט. חלק מהדברים אתם רואים פה, מונחים בפניכם. הרבה מאוד, בארבעת השנים הקרובות, יבוצע. בסעיף ב' בתוכנית הפיתוח לטווח הקצר. יש כאן פירוט מלא של הדברים. והפירוט הזה מופיע על פי תקינה של משרד החינוך וכל היתר. זה אנחנו בונים. זה אנחנו נעשה. וזה תוך ארבעת השנים הבאות חייבים לגמור, מפני שהשכונה נאות שמיר תיגמר. וצריך יהיה לתת שירותים שם, וגם בנאות שז"ר. ומספר גני ילדים וכו'. הכל נמצא פה. הסעיף הבא.

רועי גבאי: רגע, אפשר להתייחס?

צבי גוב-ארי: אחרי שאני אסקור, אני אתן לך להתייחס... הסעיף הבא. זה עניין של חידוש פני השכונות הוותיקות. ראו, היו בזמנו כמה פרויקטים של שיפור השכונות הוותיקות. ביניהם נפל בחלקי לעשות שלושה פרויקטים כאלה. שניים או שלושה מבנים,

משה חזות: ערבה, עצמאות,

צבי גוב-ארי: שד' דואני בזמנו. שיפוץ מעטפות וכו'. זה נראה כפי שהיה לפני 20 שנה. הסיבה לכך נעוצה בעובדה שכאשר אתה לא משקיע משלך פרוטה, אתה מזלזל במה שאתה מקבל. זה לא חשוב האם מקורות המימון שלך היו כאלה שעוזרים לך לממן. אבל הכסף שאתה משלם מחייב אותך, בין היתר, לשים לב שזה נכס שלך ולא של מישהו אחר. ולכן, אם אנחנו מסתכלים הרגע על מה שקורה בשטח, יש לנו כ-17 מבנים באמצעות תמ"א 38, מוגדרים. ועוד כ-64 בנייני מגורים יכולים להיכנס לעניין של פינוי בינוי בהתאם לתוכנית. ואני מדבר על חידוש מעטפות של מבנים בשכונות הוותיקות, על ידי הלואה וכיסוי של מה שמדובר בריבית והצמדה. זה אקבע במסמך הבא. במקביל לכך, אם נצליח לפתח את מקורות התעסוקה, נוכל לומר לאותו יהודי שנכנס לתוכנית כזאת, 'אדוני, הארנונה ששילמת עד היום לפי 40 שקל למטר, יורדת ל-35 שקל למטר. ולכן יש לך איך להחזיר את ההלוואה לצורך השיקום.

תוכנית תלויה ומשולבת, שום דבר לא יכול לזוז מבלי שעושים את הדברים האחרים. מלבד כמובן פיתוח התשתיות, הדבר בפני עצמו סגור, תפור ומוכן. יש פה גם מוסדות קהילה ותיירות. דוגמה, אני חושב שמבנה עירייה חדש חייבים. אני חושב שבעיר שיש בה כבר מעל 51,000 איש, כאשר אני אעזוב פה, ובאופן עוד 48,000 איש, לא יכול להיות שאדם ילך

לרווחה למקום אחר, לכוח אדם למקום אחר. לא צריך מבנה עירייה. זה מתחיל להיות ביזיון וצריך להתחיל את זה. להתחיל מה שיותר מוקדם. אם לא אתחיל את זה, כאשר יבוא מישהו, ייקח לו זמן להתארגן וכו', עוד שנתיים וכו', זה יפול. צריך לעבוד על זה עכשיו. שמתי פה מרכז מבקרים. שאלו למה. עיר עם היסטוריה אדירה. יש לנו כל כך הרבה מה להציע. צריך לפתח פה איזשהו מונומנט תיירותי, בין היתר. עכשיו, במרכז המבקרים הנ"ל, יצורף מה שנקרא מרכז מוסיקה, או מוזיאון מוסיקאלי, שיש בו את כל הכלים המוסיקאליים ההיסטוריים וכו', עם אותם תקליטים קטנים ותקליטים וכל היתר. וכל מה שאנחנו מכירים מזה עשרות שנים. זה מקום שאפשר לבקר בו. כאשר הכניסה לאותו מרכז מבקרים תהיה דרך איזשהי שדירה של גן בוטני ארכיאולוגי, וכל מה שמשקף את יבנה.

מאיר שיטריט: אפשר לומר משהו? קודם כל אני מברך על הרעיון לעשות תוכנית ארוכת טווח וראייה קדימה. זה מאוד חשוב כדי לגבש את העתיד של העיר. אני מברך על הרעיון. אני חושב, נכון, שאנחנו לא מחליטים היום על שום דבר. אבל בהחלט זה מקום שראוי לדין. ולנסות לגבש את התוכנית ולהגיע למצב שיודעים לאן יבנה הולכת. אני מברך על זה. אני מתנצל מראש שאני חייב ללכת. אני מצביע נגד התקציב.

צבי גוב-ארי: קיבלנו את התנצלותך בשלושה עותקים. שיהיה בהצלחה, לא חשוב מה. גבאי.

***** מר מאיר שטרית יוצא מהשיבה *****

רועי גבאי: אני מצטרף גם לברכות. זה בהחלט ראוי להערכה לייצר תוכנית ארוכת טווח. אבל אני באמת חושב שזה ראוי שזה יגיע לדין מסודר, מעמיק. כי יש פה חלק מהדברים שמבוצעים, חלק שבוצעו, חלק שיבוצעו.

צבי גוב-ארי: הכל נכתב.

רועי גבאי: מצוין. בגלל זה אני אומר. יש פה עניין. לי חסר כרגע מה מפתח היום, מה היחס של תעסוקה לנפש הנוכחי היום ביבנה. מה כמות המסחר הנוכחית היום ביבנה. לאן אנחנו רוצים לשאוף. אני מסכים איתך לחלוטין לגבי התפיסה היזמית.

צבי גוב-ארי: אני רוצה לשאוף למצב שבו האזרח ישלם ארנונה נמוכה ככל האפשר, ושמקורות ההכנסה מחוץ לעניין, לכיס הפרטי של האזרח היבנאי, תגענה לסדרי גודל של 50% לפחות מעלות התחזוקה של המשפחות. כי ככה תהיה עיר בריאה.

רועי גבאי: מסכים לחלוטין. רק אלה נתונים שחייבים להשוות אותם, מה שנקרא תפוחים לתפוחים. לדוגמה בותמ"ל מדברים על תעסוקה לנפש של 9.3. זה מספר מאוד יפה שמעמיד אותנו בתצורה באמת איכותית. לעומת זאת, במקומות אחרים, נדרש באמת תיקון רלוונטי. לפעמים העמסה בתוך שכונה, כמו לדוגמה אותו נושא של תוכנית של 40,500 בנאות רבין, שעדיין לא אושרה, רק עכשיו הופקדה, זה מספר שהוא בעיני גדול מאוד.

צבי גוב-ארי: מה מפריע?

רועי גבאי: צביקה, מבחינה תכנונית עדיף לחלוטין לתכנן יותר. מה ייושם בפועל זו שאלה.

צבי גוב-ארי: ראשית וקודם כל, זהו התכנון. אנחנו אישרנו 280 יחידות דור לדור מוגן. דיור מוגן לגובה. האנשים הללו לא מסתובבים כל היום בעיר. מסביב לעניין הזה לא הולכת להיות תנועה של מי יודע מה. יש גם כ-200 מקומות חנייה בסיפור הזה, למבקרים. אני נותן פיתרון לתושבים. וזה נמצא בתוך שכונה שלא מפריעה לאף אחד, מעבר לעניין הזה,

עו"ד מאיר דהן: פלוס 500 מטר משגב.

צבי גוב-ארי: דקה, משה. מעבר לזה, זה מהווה מקור הכנסה ללא צריכת שירותים שעולים כסף.

רועי גבאי: אבל זו בדיוק השאלה. כי אם לפני כך וכך שנים היה מסמך כזה, שהיה מציג 120 יחידות ומציג 5,000 והיום הוא השתנה. בסדר, לגיטימי. אבל בראייה ארוכת טווח, שווה לייצר באמת דיון איכותי, לאן העיר הולכת, גם בהיבט רובעי של שכונות וגם בהיבט עירוני כללי.

צבי גוב-ארי: חברים. המסמך הזה נעשה אחרי חשיבה וניסיון של 20 שנה. אני לא מזלזל בהערה של אף אחד. אבל מבחינתי זו התוכנית שאני הולך עליה בארבעת השנים הקרובות. וזו התוכנית שאני מניח לבא אחרי, ואני מקווה שהבא אחרי, אם ירצה לשנות, ישנה. אבל לפחות אכין לו את האמצעים הכספיים לעמוד בעניין הזה.

משה חזות: צביקה, רק לגבי אזורי תעשייה. אז בזמנו הגיע לשולחן מועצת העיר 500 דונם שיתוף פעולה עם מועצה אזורית גן רווה, לגבי כפר גבירול שם. איפה זה עומד?

צבי גוב-ארי: מסתבר שמבחינת השימושים המתוכננים שם, זה מקסימום 180 דונם. ויש שם שימושים חקלאיים וכו', וזה לא הניב תוצר.

משה חזות: ולהגדיל את אזור התעשייה הצפוני, צפונה הכוונה?

צבי גוב-ארי: אתה לא יכול להגדיל, מפני שהענקת בזמנו 200 ומשהו דונם לטובת גן רווה. חתמת על חוזה. לא אתה, אני.

משה חזות: בסדר. מי שחתם חתם.

צבי גוב-ארי: אתה יכול לשנות תב"ע לגובה, להוסיף שטחים. אבל היות והבינוי נבנה ללא מרתפי חנייה, ואין שם חנייה, אתה לא יכול להוסיף. מה כן? במסגרת התוכניות הקיימות הרגע, יש לנו ראשית וקודם כל בתוך העיר הקיימת, 461,000 מ"ר. של תעסוקה ומסחר. ובשכונה החדשה זה מתקרב ל-450 עד 500 אלף מטר. אנחנו נמצאים על קרקע בטוחה מבחינת האפשרויות לקיים את היישוב הזה הלאה. ושוב, חברים. לכאורה, הייתי צריך לומר. אני עושה את ארבעת השנים הללו, נהנה מגלורי יוצא מן הכלל ואהבת הציבור, ממשיך הלאה. אני לא רוצה להשאיר אחרי בשום פנים ואופן קרקע חרוכה. אני לא רוצה להשאיר אחרי בשום פנים ואופן מצב שבו אזרחים ילכו עם האף באדמה. יש הרבה מאוד בעיות. צריך הרבה מאוד בעיות לפתור. וזה מה שנעשה.

2. פינוי בינוי – מדיניות קביעת התמורה.

צבי גוב-ארי: אני עובר לנושא הבא, עניין של מדיניות שנקבעה בתמורה לפינוי בינוי. זה הנושא השני. מהיכן נובע הדבר הזה? תהליך ההתחדשות העירונית הוא תהליך מורכב. ואתם בקיאים בעניין כמה זמן לוקח עד שמאושרת תוכנית של פינוי בינוי. ונכנסים אחרי זה לתכנון מפורט וכו'. מדברים עם תושבים, מחתימים, והנה תקוע. מדוע? מפני שהמשא ומתן בין התושב לבין היזם מתחיל באיזושהי צורה בהסכמה. אבל עם הזמן התיאבון גדל ומשהו תקוע לנו היום, רחוב האלון, זו בדיוק הסיבה. ואנחנו צריכים יותר מאוחר להיכנס לבדיקה לעומק בעניין הזה, כי אני לא ויתרתי על מה ששמעתי.

יחד עם זאת, במקום שנקבעו כללים מאוד ברורים, ולא זזנו משם, קח בבקשה ... התקבעו סדר גודל של 30 מטר ליחידת דיור, או 20 מטר ליחידת דיור. והודיעו גם עוד דבר אחד למשתכנים. אם אנחנו נותנים לאחד המשתכנים מטר יותר, כולם יקבלו. כלומר הלכו על אחידות. מה קרה? הבניין מתחיל, בונים אותו. ולכן אני אומר שאני לא רוצה להשאיר את זה בידי אף אחד. אני חושב שאנחנו צריכים לקבוע את המסמרות ולומר 'אלה התנאים'. כי ממה נפשך? ביום שהדרישות של הדייר עולות, על מנת לקבל פיצוי על דרישות הדיירים מבקשים תוספת זכויות. ואז אתה יוצר עוד יחידות דיור על אותה יחידת שטח, ויוצר עומסים לא רגילים. פשוט מחבל בעיר. אנחנו נקבע, לדעתי, זה לגיטימי פחות או יותר מה שנקבע כאן. הייתי רוצה שאנחנו נאמץ החלטה שאומרת שאנחנו, ראשית וקודם כל אומרים, אחד התנאים זה שאתה מפנה דייר לדירה אחרת, כקבלן, אתה תשלם שכירות הדירה כולל המיסים, כל עוד שהוא גר במקום אחר.

יחד עם זאת, אתה נותן לו תמורת הדירה שהוא מפנה עוד 20 מ"ר תוספת לדירה, פלוס מרפסת עד 12 מטר. שלוש, אתה נותן לו 1.3 מקומות חנייה. וארבע, אתה לא יכול לקבל מאיתנו יותר מ-4.2 בתמורה, מבחינת יחידות דיור. עד 4.2. זה מצוין גם עד 4.2. כי אנחנו צריכים לדון על פחות. לנסות להוריד את העניין הזה לפחות. זו התוכנית.

משה חזות: צביקה, התוכנית טובה. אני חושב, חסר משהו,

צבי גוב-ארי: דבר.

משה חזות: באמת, זה המסמר הראשון בתוכנית הזו של המדיניות של פינוי בינוי. וזה המכרז. אם אנחנו כעירייה, דרך המנהלת, נבצע מכרז שקוף לעיני כולם, זה ייתן, נכון, יגידו לי אנחנו העירייה, רגע, שנייה.

צבי גוב-ארי: דקה, דקה. יש פה אמירה נכונה. הדבר היחידי שאני צריך לעשות עכשיו, לבדוק מבחינה משפטית האם אני יכול לצאת למכרז שמתייחס לנכס של מישהו.

משה חזות: אוקיי, יש לי פיתרון. יש פיתרון. ייקבע איזשהו ועד של הדיירים. הם יסמיכו את העירייה לבצע את המכרז. או דרך המנהלת. וכך אנחנו יכולים לקבוע במכרז את מדיניות -

רועי גבאי: תהיה רגולציה.

משה חזות: את המדיניות. נכון, אומרים לי 'לא'. אנחנו לא מתעסקים עם שטחים פרטיים של תושבים'. אבל אנחנו עושים את כל התהליך. אנחנו קובעים את הכל. מדיניות ההמרה. הכל אנחנו קובעים. אבל לבצע מכרז אנחנו לא יכולים. אני חושב שכן

אפשר לעשות מכרז. קחו את זה כפיילוט פעם אחת ותראו עד כמה, אנחנו נוכל להוציא דרך המכרז, לטובת הדיירים.

צבי גוב-ארי: אני מבקש כך. ראשית וקודם כל, אם יש הערות על המדדים, בבקשה, תעירו. ואם לא, אני אעלה את זה לאישור, כאשר במקביל לעניין, נציין בין היתר, תיבדק האפשרות ללכת על מכרזים. כי אני חייב להיות מוגן בעניין הזה. זה שחמישה איש אומרים 'אנחנו מייצגים, מסמיכים את העירייה', מחר האיש ה-20 יבוא, 'מי הסמיך אותך? מה אתה מוכר לי את הבית?'

משה חזות: אם היינו יוצאים למכרז, לא היה קורה לנו מה שקורה לנו בשיכון חיסכון.

צבי גוב-ארי: או שלא היה קורה כלום.

משה חזות: אני בטח. גם רחוב האלון לא היה קורה מה שקרה לנו ברחוב האלון.

צבי גוב-ארי: רחוב האלון היה עקום מלכתחילה. ביום שהתחילו לדבר עם כל אחד על מחיר.

משה חזות: לכן אני אומר. אם כמה חברות גדולות, בעלי יכולת כספית גבוהה מאוד, יבואו וישימו, והם יודעים שהעירייה היא הגוף התומך בפינוי בינוי, הם יתנו פה הצעות, אני חושב, טובות.

צבי גוב-ארי: חברים, בבקשה, הערה. מלכה.

רועי גבאי: אחד, גילוי נאות. זה תחום עיסוקי היום, אז אני אגיד שהממשלה הולכת לשים את רוב משקלה, בממשלה הבאה, על כל הנושא של התחדשות עירונית ופינוי בינוי. רק על מנת לסבר את האוזן, תמ"א 38, שלוש שנים לוקח במוצע להניע תהליך. פינוי בינוי,

תם ליפשיץ: תמ"א 38 אחד ?

רועי גבאי: כן. פינוי בינוי קרוב לשמונה, תשע שנים ממוצע.

צבי גוב-ארי: בעקבות ... המסמך, בעקבות הסיפור הזה, אחרי שעשו את העבודה,

רועי גבאי: אני כן מציע שני דברים, צביקה. ברשותך. אחד, בסעיף 2 כתבת תוספת של 20 מטר לגודל שטח הדירה. אני מציע להוסיף את המילה 'לפחות'. כלומר אם יזם ירצה ויראה לנכון לתת יותר מ-20 מטר, שייתן. ולא נגביל אותו למספר מסוים.

ד"ר אהוד ויצמן: אז אתה פותח את זה מהתחלה.

עו"ד מאיר דהן: לא בטוח שזה חוקי.

רועי גבאי: זה חוקי. אחרי זה אנחנו מגיעים למצב שכולם שווים, אגב, אני בכלל מציע ללכת לאחוזים ולא למספר קבוע. כי ברגע שלאחד יש דירה גדולה יותר ולאחר יש דירה קטנה יותר, מגיע לו זכויות גדולות יותר מלשני. אגב, המדינה הולכת לתפיסה נפחית. ולא לתפיסה של שטח.

צבי גוב-ארי: המדינה הולכת לבטל בהמשך. וכדאי לשים את זה על השולחן את כל הנושא של דיור למשתכן. המדינה לא יודעת מה היא הולכת לעשות מדצמבר השנה.

רועי גבאי: לא, זה לא נכון.

צבי גוב-ארי: לכן אני לא יכול להישען על מה שאומרים במסדרונות. אני שומע, אני קשור, עם כל הכבוד.

רועי גבאי: לא, לא, זה לא נכון. זה לא נכון. אבל בכל מקרה, מבחינת אחוזים, זה נכון יותר, אגב. מבחינת השטח. וגם להתייחס, גם כתוב פה לגודל שטח הדירה המתפנה. האם שטח הדירה המתפנה כולל חצרות? לא כולל חצרות? האם הוא כולל מרפסות? לא כולל מרפסות? לכן כן חשוב להוסיף את המילה עיקרי. וכנ"ל גם כתוב 'וכן מרפסת של עד 12 מטר'. ואם היזם בונה תוכנית שהמרפסת היא 12.5? צריך להשאיר פה גמישות בסעיף. אני משאיר את זה באמת לשיקול דעת. אבל הסעיף הזה הוא סעיף כרגע שמייצר מקובעות שתייצר בעייתיות, בטח ובטח אם לא מדברים על מספר אחוזים.

צבי גוב-ארי: יש סעיף אחר, שאף אחד לא שם לב אליו. מינימום גודל הדירה במבנה, 80 מטר פלדלת. מה קורה עם דירה של 50 מטר ואתה מוסיף לה 20? אמרנו במקרה כזה המינימום יהיה 80. בכל מקרה.

רועי גבאי: מעולה. וגם מבחינת -

צבי גוב-ארי: עכשיו, כשדיברת על חצר וכו'. זו התשובה. מודדים דירה על פי תוכנית הבינוי של הדירה. הכל נמצא בפנים. השטח הבנוי. ולפי השטח הבנוי. אם יש לדירה גינה צמודה, על זה הוא לא ...

רועי גבאי: אני לא יועץ משפטי. אבל המסמך הזה יש לו תוקף משפטי, ולכן שווה לבחון את הדבר הזה. כנ"ל גם לגבי הסיפא של הדברים, המשפט האחרון. מדיניות זו תחול על כלל הפרויקטים העתידיים אשר טרם שובצו לדיון ו/או טרם קיבלו אישור עקרוני. מה נחשב אישור עקרוני? האם זה הפרה רולינג? האם זה האמירה, הרי אין שום אמירה בחוק תכנון ובנייה שזה אישור עקרוני? צריך לדייק את הדבר הזה. מה נחשב אישור עקרוני? אישור עקרוני זה הפרה רולינג שהמהנדס אמר ליזם 'רוץ על זה'? אישור עקרוני זה השלב שהוא הגיש תוכניות?

צבי גוב-ארי: אישור עקרוני הוא בשלב שאומרים ליזם 'אדוני, התוכנית שלך היא ברת ביצוע. עכשיו לך בבקשה ותנהל, אתה נדרש לביצוע מבחינה הנדסית, מבחינת התאמה לתב"ע. ולכן אני מעלה את המסמך הזה כלשונו לאישור, בתוספת לבחון את העניין של הליכה למכרז. אוקיי. מי בעד? תודה.

החלטה מס' 1/15/15:

הוחלט פה אחד לאשר את מסמך "פינוי בינוי – מדיניות קביעת התמורה" שהציג ראש העיר. תיבדק אפשרות פרסום מכרזים.

משה חזות: צביקה, זה צריך להגיע לוועדת תכנון ובנייה.

רועי גבאי: לא, אנחנו כזה.

צבי גוב-ארי: בסדר. אלה תהיינה ההנחיות למהנדס העיר. בכל המגעים שלו עכשיו.

3. חידוש מעטפת דירות ישנות.

צבי גוב-ארי: הנושא הבא. מאוד מאוד רגיש. יקום מי שיושבים פה ויאמר 'איך אפשר? איך יחזירו הלוואות. ובכן, חברים, ראו. פינוי בינוי מוגבל. אנחנו יודעים היכן אפשר לעשות פינוי בינוי. גם על פי החוק. תמ"א 38 יודעים היכן עושים. ורצים עם העניין הזה. נשאר מבנים שאתה לא יכול לפעול עליהם בשתי התוכניות הללו. אלא להרוס ולבנות או לא במסגרת תמ"א 38 או לא פינוי בינוי, משהו אחר. ואז אתה מתנפח, ויש לנו דוגמה כזאת ברחוב הדרור, אם זכור לכם, עם חניות וכו'. נשאר דבר אחד. לנסות לשפר את איכות החיים של התושבים על ידי כך שאנחנו לוקחים דירה, מבנה ישן, ראשית וקודם כל משפצים את התשתית בחצר הקדמית, כל מה שקשור מים, ביוב וכו'. היום כל המבנים הללו במצב קשה. נכנסים לחדר המדרגות, משפצים את חדר המדרגות, ארונות חשמל וכו'. ואחרי זה נותנים מעטפה מלאה למבנה, כולל תריסים, חלונות, כל היתר מסביב, והגיבון שבחוץ. הערכה של אנשים שעוסקים בעניין, לפי אומדנים פחות או יותר, הדבר הזה יעלה כ-30,000 שקל ליחידת דיור. אנחנו לא יכולים לקחת כסף ציבורי ולשים אותו במבנה פרטי.

משה חזות: למה לא? עשית את זה בשד' דואני. לעסקים פרטיים. צביקה, לא. כלומר, אפשר לעשות הכל אם אנחנו רוצים. בעיקרון, זה אסור. נכון. אבל יש כבר תקדים שעשינו.

צבי גוב-ארי: זה לא תקדים טוב. זה לא תקדים שאתה יכול להישען עליו. התקדים הזה יגרור רק דרישה 'תחזיר את ההשקעה'. זה לא תקדים טוב. לא יכולתי לעשות בשד' דואני, לשפץ הכל ולהשאיר את הפרצוף הזה של חנויות שם. זה פחות או יותר ציבורי, מבחינת מראה. אבל זו לא הסיבה. התוכנית מורכבת. חלקה ברור לי היום שברת ביצוע. החלק האחר של התוכנית מותנה באפשרות של הורדת ארנונה בשלב יותר מאוחר, כאשר נצליח להקים את אותם מפעלים שמכניסים כסף ולא מקבלים שם החזר. הרעיון הוא, אחרי שיחה עם בנקים, לקבל הלוואה של 30,000 שקל. אתה מגיע להחזר של כ-250 שקל לחודש, החזר קבוע, כאשר ריבית והצמדה משולמת על ידי העירייה.

משה חזות: עשינו את זה בעצמאות.

צבי גוב-ארי: זה בשלב הראשון. השלב האחר, במידה ונגיע למקורות הכנסה נוספים, יכול להיות שאנחנו נבוא למשרד הפנים ולגורמים אחרים ונאמר את הדבר הבא: 'זמנו פרויקט. התושבים מוכנים לשלם את העניין הזה. יש פה בעיה. אנחנו חושבים שביחידות הללו אפשר ללכת על הורדה מסוימת בארנונה'. ואז לנסות להגיע למצב שבו ההלוואה שהוא מקבל הופכת ליותר גדולה מבחינה, סך הכל התשלום החודשי לא גדל לו

דרמטית מ-250 שקל. יגדל לו ב-100 שקל. זה פחות או יותר.
זו התוכנית שאני רוצה ללכת. אני מבקש לקבל את סמכותכם לדון בזה, מפני שיש בעניין הזה בין היתר, העניין של -

רועי גבאי: צביקה, הנושא הזה נעשה. יש ערים אחרות שכבר מבצעות את זה. ראשון לציון כדוגמה. הנושא הזה קיים.

צבי גוב-ארי: אני יודע שבחולון עושים את זה. עדיין לא חוקי. משיחות עם האנשים. אבל יחד עם זאת, יכולתי לא להראות את זה ולעשות.

רועי גבאי: לא, זה מבורך.

צבי גוב-ארי: אתם חייבים להיות שותפים לעניין. בלי חוכמות. חייבים להיות שותפים. אחרת -

רועי גבאי: זה מבורך. אגב, אפשר להגדיר אחוז מסוים מהיטלים שיבואו ובינוי שיבוא עתידי, אחוז מסוים שייכנס לקרן. זה מבורך. זה נהדר.

צבי גוב-ארי: אני מדבר על תהליך שמורכב מצד אחד התושב ירגיש שהוא ישקיע בביתו. אני לא עושה לו את זה. הוא משקיע בביתו, לכן הוא יקפיד על החצר. אתם מכירים את הפרויקט ברחוב הערבה? ברחוב הערבה עשינו שני מבנים.

???: מול בית ספר -

משה חזות: 22, 24.

צבי גוב-ארי: תראו איך הדבר הזה נראה היום. הגינות של המבנים הללו, רק מטעם לב טוב של אדון אפי, מתחזקים להם את הגינון. מפני שאף אחד לא מוכן להשקות ולשפץ. אני רוצה שהתושב ישא באחריות על המקום שהוא גר. הוא ישא באחריות רק אם הוא ישתתף. זה הסיפור.

משה חזות: יש לי משהו קטן רק, צביקה. למקומות שצריך מעטפות, כלומר שהנתונים לא מאפשרים לתוכנית כלכלית לפינוי בינוי, אנחנו צריכים לחזור למושג של מגרשי השלמה. מגרשי השלמה, שאם אנחנו לוקחים -

צבי גוב-ארי: תסתכל בתוכנית הגדולה. מדובר על מגרשי השלמה.

משה חזות: יש בעיה בהרבה מאוד בניינים. אתה כתבת 64 בניינים. אנחנו צריכים לחשוב על מגרשי השלמה בפרויקטים האלו. אם אנחנו ניקח ונסתכל על מכלול, אפילו לא השכונה, רבע שכונה, ואז אנחנו נוכל דרך זה גם לשפר את נושא התחבורה. לבנות גם כבישי רוחב,

ד"ר אהוד ויצמן: איך זה קשור לנושא הזה, משה? אנחנו מדברים על מעטפות לבניינים. זה לא קשור בכלל.

משה חזות: המעטפות, רגע, תקשיב.

ד"ר אהוד ויצמן: אתה מדבר על פינוי בינוי.

משה חזות: המעטפות הנ"ל הם לבניינים שיחס ההמרה הוא גבוה. כלומר אתה לא יכול לעשות היום פינוי בינוי בבניין -

ד"ר אהוד ויצמן: שמונה קומות, למשל.

משה חזות: לכן אני אומר. יש עוד דרך אחת. והדרך השנייה היא מגרשי המרה. 12,000 יחידות דיור, אנחנו צריכים -

צבי גוב-ארי: חברים, סליחה רגע.

עו"ד מאיר דהן: יש קרקע משלימה, למזרח. תהיה קרקע משלימה, אבל רק לחלק.

צבי גוב-ארי: מאיר, מאיר. קיבלתם מסמך. בדף השלישי של המסמך בשורה הראשונה כתוב: 'תוכניות אלה מתוכננות מתוך השכונה הדרום-מזרחית, וזאת בשילוב התחדשות עירונית על ידי קרקע משלימה'. לקחנו בחשבון ש-10% מהבינוי העתידי יהיה לטובת קרקע משלימה. זהו הסיכום היום.

רועי גבאי: צביקה, אני מברך על התוכנית הזאת. ועל ההצעה הזאת. אני הייתי שמח, בגלל דחיפות הדברים, הרי ביוני האחרון העליתי את הנושא לדון במדיניות עיר, ואני שמח שהגיע זמן שזה בשל והגיע למדיניות. ברשותך, שהגיעה מדיניות עיר. אני כן מבקש שני דברים. אחד, זה עדיין לא פותר יוזמות, ייזום פעיל, סליחה, למפגעי תברואה. יש בניינים היום שיש להם מפגעים תברואתיים ובטיחותיים. צריך לחשוב גם על זה.

צבי גוב-ארי: אנחנו עושים את זה. ואני מבקש שהנושא הזה לא יעלה. לא לפרוטוקול, לא לדיון. מטפלים כמו שצריך לטפל.

רועי גבאי: מצוין. והדבר השני -

צבי גוב-ארי: וההוצאות בשכונות הוותיקות, תמצאו שם סדר גודל של מיליון ומשהו שקל שהושקעו בהחלפת תשתיות בחלק מהמבנים המשותפים.

רועי גבאי: מצוין. והדבר השני, יש פה אמירה של 200 מבנים. שווה לעשות מיפוי יסודי של המבנים. להבין דחיפות, באיזשהו סטוס, כדי לדעת לאן אנחנו הולכים בנושא הזה.

צבי גוב-ארי: כל אחד מהמבנים יקבל לא רק מספר מבנים שאנחנו צריכים לעשות, אבל גם כל אחד מתוכנן בנפרד, בשביל לראות מה אתה עושה במבנה. הערכה של 30,000 שקל ליחידת דיור היא הערכה כוללת. יכול להיות שזה יהיה פחות או יותר. מה שלא יהיה, זה יושקע במבנה ולא במקום אחר.

לינה שרון: אני חושבת שא', זה מבורך הקטע הזה של מעטפת. זה נראות נהדרת. אבל עד שזה יקרה, אני חושבת, אני לא יודעת כמה פעמים מפנים שם את

האשפה השכונתית או העירונית. אם זה רק פעמיים בשבוע, זה לא מספיק בשכונות האלה.

צבי גוב-ארי: מפנים גם פעמיים ביום. יש שם -

לינה שרון: זה לא נראה אבל. אולי צריך שלוש פעמים ביום. אני לא יודעת. צביקה, שנייה. רק תן לי שנייה לסיים. אני רוצה להגיע למצב של נראות, אני יודעת וגם אני יחד איתך שצריך לחנך אותם ולחנך אותם נכון. אבל אי אפשר לחנך אותם אם אנחנו לא מביאים אותם למצב שהם רואים איך נראית שכונה נקייה. ככה היא צריכה להיראות. ורק אז לאט לאט יזרקו פחות זבל ליד הפח ויזרקו בתוך. אני חושבת שזה חלק מהאחריות שלנו. אני זוכרת את הימים הראשונים בגיזבורג, שרצינו לעשות גינן. בשבועות הראשונים היינו באים ביום ראשון, כל השתילים נעקרו. השכנים מסביב לקחו את השתילים. שתלנו שוב ושתלנו שוב, עד שהתרגלו שיש שתילים בגיזבורג. כאן צריך להבין, אני מסתובבת שם בשכונות האלה, באמת ליבי ליבי רק לראות איך זה נראה. אני לא יודעת מבחינה תקציבית. באמת שלא.

צבי גוב-ארי: זה לא עניין של תקציבים.

לינה שרון: אבל אני אומרת, אי אפשר להשוות בין שכונת נווה אילן, שמפנים שם פעמיים, שלפעמים זה יותר מדי, כי עומדים שם פחים ריקים,

צבי גוב-ארי: אין פעמיים. מפנים פעם אחת בשבוע.

ד"ר אהוד ויצמן: פעם בשבוע.

לינה שרון: נווה אילן פעמיים.

ד"ר אהוד ויצמן: פעם בשבוע. אצלנו ...

לינה שרון: מה זאת אומרת? אני מדברת על פינוי ביתי.

ד"ר אהוד ויצמן: פעם בשבוע, אצלנו יום ראשון.

עו"ד מאיר דהן: לוקחים לך את הפח מהבית פעמיים בשבוע?

לינה שרון: בוודאי. ראשון ורביעי. מצידי שיקחו פעם אחת, שיעבירו את זה לשכונות. פעמיים, ראשון ורביעי. עכשיו, אני רוצה להביא אותם למצב שיראו אותם, לא נעים לי לדבר על זה ככה, 'אותם', אבל את השכונות האלה, שיראו איך צריכה להיראות שכונה נקייה. הלכלוך שם, זה פשוט משהו נוראי.

צבי גוב-ארי: היום טיילתי בשעה עשר, היה לי איזשהו זמן ועשיתי סיור. עברתי דרך נאות שז"ר. היא נראית הרבה יותר יפה מהשכונה שלי. חד משמעית. נקייה, מבריקה. מה היה בשעה ארבע וחצי? אלוהים ישמור. תלכו לראות. מה שאנחנו צריכים לעשות זה עניין משולב. מצד אחד הסברה. אכיפה, גם של הניקיון, אכיפה כנגד אלה שמגיע זורק את החבילה ליד פח האשפה ובזה נגמר.

לינה שרון: אני מסכימה איתך. אין ויכוח. זה מעצבן, אתה צודק. אבל אני

אומרת, יחד עם זאת, לפני החינוך צריך גם להראות להם. שמנקים.

צבי גוב-ארי: לכל דבר, כאשר אנשים זועקים 'השכונה מלוכלכת' וכו', אנחנו ננקה אבל מי ששומע גם ישאל את הזועק הנ"ל מה אתה עושה על מנת שהשכונה שלך תהיה נקייה. מתי תחליף -

משה חזות: חברים, השכונות הוותיקות זה לא רק לכלוך. אתם עכשיו נתפסים לפיפס. לא רק לכלוך.

לינה שרון: אני מדברת לפני ... מעטפת צריכה להיות איזשהי נראות של שכונה. כי המעטפת ...

צבי גוב-ארי: מעלה את העניין של המעטפת להצבעה.

החלטה מס' 2/15/15:

הוחלט פה אחד לאשר את התוכנית לחידוש מעטפת דירות ישנות.

צבי גוב-ארי: כל התב"רים שמופיעים כאן זה עדכון של תב"ר כאשר בעצם זה מימון ביניים שלנו.

4. השקעות בשכונות הוותיקות.

ד"ר אהוד ויצמן: צביקה, לגבי השקעות, סעיף 4. השקעות בשכונות החדשות.

צבי גוב-ארי: אני מבקש שתקבלו מסמך מפורט להשקעות בשכונות הוותיקות. תראו, חברים. אני גר בחלק המערבי של העיר, כמעט 40 שנה. עד היום שום מדרכה בשכונה שלי לא הוחלפה. 99% מכל המדרכות בשכונות הוותיקות הוחלפו החל משנת 2014. אני לא לוקח ברשימה הזאת, לא כולל ברשימה הזאת לדוגמה פרויקט נחל יבנה. בכל זאת, אין פארקים וכו'. יש פארק בנחל יבנה. בין הדרור לבין רחוב האלון. זה לא קיים. מתעלמים מהעניין הזה, כי כל הזמן מדברים על חסר, חסר, חסר. ראו בבקשה מה הושקע. סעו בבקשה ברחוב האגוז. ראו איך רחוב האגוז כולו סדוק לרוחב ולאורך. כנסו יותר ללופים של השכונה הצבאית במקומות אחרים. ראו כמה צריך היה להשקיע בנושא של קרצוף וריבוד. כנסו בבקשה לשכונות הוותיקות. תראו לי כביש אחד במצב של השכונות הללו. אנחנו הלכנו על איזשהי מקהלה, מצטרפים. תעזרו להסביר. ההשקעה בשכונות הוותיקות היתה השקעה אדירה. לא הושקע שום דבר מעבר לשכונות הוותיקות בכל התקופה האחרונה שאני זוכר. כ-10 שנים. פה ושם הוחלפה על ידי התאגיד, עם כניסתו לתפקיד, החליפו את הצנרת מגומי, בשכונה הצבאית. אבל כל היתר הושקע פה. אולי פה ושם נעשה משהו בשד' ירושלים, שניקו את זה. אבל חברים,

משה חזות: זה בדיוק מה שאני אמרתי. אמרתי, החלפת תאורות לדיום, מצוין, הכל טוב. אבל איפה?

צבי גוב-ארי: אני אמנה כל אחד מכם שיעזור לי להסביר לתושב שהבית מחוץ לך, מחוץ לדלת, זה גם הבית שלך. תביטי, אני מסתובב בשכונות בצורה מסודרת

פעם בשבוע. למה? אתה עובר על אותם מקומות, אותה תופעה. פח אשפה ריק, ועל יד זה זורקים. יש כאן תחלואים. יש ברחוב הערבה מישהו שאוסף גרוטאות. הייתי שם לפני שבוע. מגדל גם תרנגולות. אז יהיה פינוי על ידינו, ונתבע אותו גם לדין. ויש גם כהנה וכהנה. אבל לומר שצריך להשקיע בשכונות הוותיקות מתוך הנחה שלא משקיעים,

- לינה שרון:** לא אמרתי שלא משקיעים. צריך להגביר את הניקיון.
- עו"ד מאיר דהן:** לא, נאמר שלא משקיעים כלום.
- צבי גוב-ארי:** רק דקה. אני מציג את העניין הזה לא -
- רועי גבאי:** מאיר, אתה מבסוט מהמצב הלכלוך?
- עו"ד מאיר דהן:** נפתח את הדין פה?
- רועי גבאי:** לא, אני שואל. באמת אני שואל.
- צבי גוב-ארי:** הוא היה איתי בסיוור לפני שבוע.
- עו"ד מאיר דהן:** אני הייתי השבוע בסיוור, עם צביקה. בכל מיני מקומות בשכונות הוותיקות. אני מסתובב בהרבה ערים בארץ. אני לא יכול להגיד לך שהשכונות הוותיקות בערים אחרות הן לאס וגאס. אתה צריך להבין שהשמיכה היא קצרה. אנחנו רוצים להפוך את כל יבנה ללאס וגאס?
- צבי גוב-ארי:** שכונה ירוקה. אי אפשר.
- עו"ד מאיר דהן:** או שכונה ירוקה. יש תקציבים שקודם כל מבחינה חוקית אנחנו לא יכולים להיכנס ולהשקיע מתקציב העיר. מאיפה תיקח? גם מבחינה חוקית אסור להיכנס ולהשקיע בשכונות הוותיקות. בבניינים שלהם עצמם. קודם כל יש -
- משה חזות:** אתה ראית 120 תמונות, 130 תמונות,
- חיים מסינג:** אני אראה לך את התמונות. יש לי הפתעה בשבילך, משה. בסדר? אני אראה לך. אתה יודע, שנייה,
- צבי גוב-ארי:** רק דקה. לפני הכל, (מדברים ביחד)
- משה חזות:** בוא אני אראה לך, חיים. תמונה תמונה.
- חיים מסינג:** שמעלים נושא ... או שמעלים פופוליטיקה ברמה אפס.
- משה חזות:** אוקיי, בסדר. לדעתך.
- חיים מסינג:** לדעתי, עובדתית.
- צבי גוב-ארי:** חכו, חברים. אני מתייחס במלוא הרצינות לטענות של

האנשים. כמובן היושבים כאן. אם יש משהו שצריך לתקן, צריך לתקן. אבל כאשר מדובר, אני גם ... 'משקיעים רק בשכונה הירוקה'. משקיעים בשכונה הירוקה כי השכונה הירוקה נבנתה עם תקציב מאורגן. הממשלה נתנה תקציב לעניין ומשקיעים שם. מה לעשות? בונים שכונה חדשה ולא בונים? בונים. יחד עם זאת, מתחזקים ובונים גם את השכונות הוותיקות. והשכונות הוותיקות מבחינת תשתיות הגענו עד למצב שהחלפנו שם עצים. עקרנו את העצים בנאות שז"ר ובמקומות אחרים ושתלנו עצים חדשים, כי זה הפריע לתושבים. זה עושה יותר מדי צל. גם את זה עשינו. עכשיו הלאה. יש עדיין תכנון. עשינו הרבה מאוד תאורה של לדים, אנחנו נכנסים עכשיו בלופים בתוך השכונות הוותיקות. אנחנו עדיין לא עשינו לופים בשום מקום בשכונות המערביות. מה שאני מבקש לדעת, לפחות אפשר לדבר איתי על מנקים, לא מנקים, הקפדה, משמעת, פיקוח. הכל בסדר. אבל אי אפשר להגיד לי שמשקיעים רק בשכונות החדשות. ואי אפשר להגיד לי שלא משקיעים בשכונות הוותיקות.

משה חזות: שכונות חדשות זה כתקציב צבוע. אנחנו לא מדברים על זה בכלל. אבל אוקיי, בסדר. אנחנו מקדימים,

רועי גבאי: צביקה, אף אחד לא אומר שלא משקיעים. באמת.

עו"ד מאיר דהן: זה נאמר שלא משקיעים. (מדברים ביחד)

משה חזות: מי אמר? אתם מכניסים דברים. אמרנו שלא משקיעים?

עו"ד מאיר דהן: בישיבת ועדת כספים, אמר מאיר 'לא משקיעים שקל בשכונות הוותיקות'. אמר.

צבי גוב-ארי: תושבי השכונות הוותיקות צריכים לדעת גם מכם, שהארגון שאתם שייכים לו, מועצת העיר של עיריית יבנה, משקיע בשכונות הוותיקות. ואין פה העדפה של שום שכונה חדשה. חד משמעית מוחלט.

רועי גבאי: משקיעים לחלוטין. אבל קול הזעקה שלהם בהחלט נכון. זו האמירה, צביקה. זה כל הסיפור.

צבי גוב-ארי: אדם שלא מטפל בעצמו, שלא יצעק שאני אטפל בו.

רועי גבאי: אבל אתה לא יכול להכניס לשם זוגות צעירים, כי האמירה הזאת, הם צריכים לסבול על חשבון כל האחרים. אתה לא יכול להכניס תושבים חדשים, כי הם צריכים לסבול על חשבון האחרים. מה שהוטמע פה שנים, שצריך לבוא ולהגיד 'אוקיי', סטופ. עושים איזשהו משהו, כי הושקע, אין ספק.

צבי גוב-ארי: מה זה משהו? מה משהו? אני מאוד אוהב שאתם עושים. מה המשהו?

רועי גבאי: אני אלך לגור עכשיו בשכונה, לצורך העניין. יגידו לי 'תשמע, זה שהתושבים מזהמים ...

צבי גוב-ארי: רגע, עושים משהו מה? מה עושים?

- עו"ד מאיר דהן:** אכיפה.
- צבי גוב-ארי:** תגיד לי. אני רוצה לשמוע ממך,
- רועי גבאי:** כשאני רואה בערב חג את הפחים עולים על גדותיהם, זה עניין ציבורי. אני יכול לשאול את עצמי האם יכולתי להביא רכב בערב חג ולנקות? שנייה רגע, צביקה. כשאני רואה שלושה פחים מוטמנים בשכונה ותיקה, שהפח האמצעי מסובב, כדי שהדיירים לא יצליחו להגיע ולהרים אותו,
- צבי גוב-ארי:** אוי, באמת! אז תסובב אותו חזרה.
- רועי גבאי:** אתה לא יכול. זה פח מוטמן. תגיד ליזם, כי הוא חוסם לעצמו.
- חיים מסינג:** עשו את זה בכוונה, רועי?
- רועי גבאי:** היזם קבוע -
- חיים מסינג:** אני שואל. הוא עושה את זה בכוונה?
- עו"ד מאיר דהן:** הוגשה תלונה בעניין?
- רועי גבאי:** מה זאת אומרת?
- עו"ד מאיר דהן:** אם הוגשה תלונה, יטופל.
- רועי גבאי:** במשך חודשים ארוכים, אי אפשר לגשת לפח האמצעי. (מדברים ביחד)
- צבי גוב-ארי:** דקה. אתה הופך את זה לדיון שלא רציתי להיכנס אליו. אבל בוא תקשיב. תקשיב לי היטב. עיריית יבנה מפרסמת מועדי פינוי אשפה בחגים. ועושים סדר. אומרים עד תאריך כך וכך. יום לפני החג צריך לפנות. עושים כמה סבבים בשכונות הללו. פתאום לכולם יש כסף להחליף רהיטים וכו'. הכל בחוץ. בערב חג. לקראת שעה שתיים, שלוש, העיר מזהמת. הרבה מאוד הוציאו החוצה שעה קודם. עכשיו, קבלן צריך ללכת הביתה. זה ערב חג. ערב כיפור. אי אפשר לאחוז במקל בצד אחד, במקום ללכת ולצעוק כולם מה לא בסדר, עכשו בבקשה את המלאכה שלכם כשליחי ציבור. ואמרו לאנשים הללו 'חברים, אתם רוצים שינוי, תעמדו בתקנות של העיר'. זה לא הפקר. ואל תייצגו לי תהליך של הפקר, שכל אחד עושה מה שהוא רוצה.
- רועי גבאי:** אני יכול להגיד באופן אישי שאני משבח את העבודות כמו שמוצג כאן. אני לא יודע, אני לא נכנסתי, לא יודע מי הגיש לך את המסמך הזה. אבל באותה נשימה אני אומר בצדק, יש עוד הרבה מה לעשות. זה לא המצב שאנחנו רוצים להגיד אליו. יש שטחים מופקעים ציבוריים של בניינים משותפים שכרגע המדרכות שם רעועות. אז אומרים לבניין 'לא, זה בשטחך'. אבל זה מופקע לו. אני יכול לתת לך הרבה דוגמאות.
- צבי גוב-ארי:** לא, רגע, רגע. עד לכניסה, עד לגדר החצר,

שטח ציבורי. בין בניינים.

רועי גבאי:

צבי גוב-ארי: אם יש דברים כאלה פה ושם, יש שם בשכונות אחרות, עושים את זה לפי סדר עדיפויות. בינתיים השקענו רק שם. יש גם בשכונות החדשות. חדשות, 40 שנה. שטחים כאלה. נשקיע גם שם. יש תוכנית עבודה. אנשים מחפשים כל הזמן. ישנם שלושה שבילים כאלה, אני מכיר אותם. השאלה אם לשם אני רץ, כאשר כל הסיפור כולו זה מעל 70 מיליון ש"ח חברים. 97 מיליון ש"ח בשנת 2014.

אפשר לקבל פירוט של תב"רים? מי הגיש את זה?

רועי גבאי:

יש לך, הכל נמצא.

צבי גוב-ארי:

לא, לא מופיע פה. מי כתב את זה? אני אשמח לדעת.

רועי גבאי:

אתה תוכל גם לקבל לגבי כל סעיף מה -

צבי גוב-ארי:

אני אשמח, תודה.

רועי גבאי:

צבי גוב-ארי: דרך אגב. אנשים צעקו בגני הילדים ובשכונה החדשה יש גם קירוי וגם דשא. כי ככה זה נבנה. זה התכנון. מה עשינו? הלכנו ועשינו קירוי ודשא בכל גני הילדים. בכל גני המשחקים. דשא מלאכותי וקירוי. עלה מיליונים הסיפור הזה. איפה זה נעשה? בשכונות הוותיקות. חברים, אני מבקש לשכנע אתכם שיש פה השקעה. ואני רוצה לשכנע אותך שאנחנו בעניין הזה שותפים לשנות אווירה שם. מפני שאני מקבל את הצלצולים בערב חג. 'לא פינו אשפה'. אני קורה לזבלן מהבית כי אני לא מוכן שיישאר שם עם זבל. אבל השאלה, רגע, ביקשו שתוציא אשפה עד יום לפני החג. איך זה קרה שבערב חג, ערב יום כיפור, בשעה שתיים אחר צהריים אתה בכל זאת זורק -

כי לפעמים יש שבת וחג רצוף. ולפעמים אפשר למצוא

רועי גבאי:

פיתרונות קצה. אני לא יודע, של קבלן גוי שיעשה את זה.

נו, עזבו. אוקיי. אני הצגתי את הרשימה. אתה רוצה להתייחס, חיים? ביקשת להתייחס לתמונות. אמרו לי פה תמונות. אני לא ראיתי את התמונות.

צבי גוב-ארי:

תשאיר את זה להצעה, משה מבקש. אני חושב שזה נכון.

רועי גבאי:

לא, תשאיר את זה להצעה. תתווכח איתי בהצעה. אני עכשיו רק שותק.

משה חזות:

אני לא מתווכח.

חיים מסינג:

אני עכשיו רק שותק.

משה חזות:

אין לי עניין להתווכח.

חיים מסינג:

תביט, אני מבין שנשלחו תמונות. אני לא קיבלתי ולא ראיתי.

צבי גוב-ארי:
קיבלתם תמונות?

משה חזות: שלחתי לכל חברי מועצת העיר. לא פרסמתי באף אתר. אף מקום. אני לא שופך את התינוק עם המים. אני ביקשתי מהחברים, אלו התמונות. תתרשמו.

רועי גבאי: יש לנו קבוצה מאוחדת שיוצאים יחד לאירועים יחד. על הדרך גם לפעמים כאלה תמונות.

צבי גוב-ארי: אני לא ראיתי.

חיים מסינג: אתה רוצה להתייחס עכשיו? כי יש גם הצעה לסדר של משה.

משה חזות: אבל יש הצעה לסדר שלי. אחר כך תתייחס. אני גם מתייחס לתמונות.

צבי גוב-ארי: נגיע לזה. אני מבקש להביא לי בבקשה מחשב. אני רוצה להבין את התמונות, שיהיו בצבע.

משה חזות: בבקשה. יש הכל. אתה רוצה? יש בדיסק און קי,

ד"ר אהוד ויצמן: אבל משה, 140 תמונות. לא חבל על המקום?

5. אישור עדכון תב"רים כמפורט להלן:

מס'	שם תב"ר	תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון	תוספת	מקור מימון	תקציב מעודכן
422	בניית בי"ס לחינוך מיוחד	תק'-9,034,060 ק' פיתוח-3,500,000 מ' החינוך-5,534,060	500,000	תוספת-ק' פיתוח	9,534,060
432	בניית בי"ס יסודי דתי 18 כיתות	תק'-19,101,190 ק' פיתוח-10,000,000 מ' הפיס-4,583,880 מ' החינוך-4,517,310	1,500,000	תוספת-ק' פיתוח	20,601,190
459	בניית 4 גנ"י ברח' הנחשול	תק'-5,500,000 ק' פיתוח-2,481,980 מ' הפיס-3,018,020	300,000	תוספת-ק' פיתוח	5,800,000

צבי גוב-ארי: חברים, אני מבקש, דקה. אני עובר לתב"רים. שימו לב. אנחנו הרגע יש בידי משרד החינוך ביצוע של עבודות ממש, קבלות, אישורים של ביצוע של תשלום שכבר ביצענו, של מעל 9 מיליון ₪, כאשר בכל העניין הזה יש הרשאות תקציביות, אבל אין אישור לשלם. מכירים את הסיפור הזה? עיריית יבנה הוציאה מכספה 9 מיליון ₪ למימון

בתי ספר, עם הרשאה של ממשלת ישראל והכספים לא מוזרמים. מדוע? כי אין תקציב. זה עדיין לא אושר. כי הממשלה עדיין בהתהוות. הסיפור הזה קשה. אני לא מבין אותו. נתעסק עם זה יותר מאוחר. אבל דבר אחד ברור. כאשר אנחנו מוציאים מכספנו, יש עלות של הון. הדבר הזה יכול גם להחליף דברים אחרים. פשוט לא נורמאלי.

עכשיו, כאן. כל מה שאתם רואים פה זה מימון ביניים, עד שמשד החינוך ישלים את התקציב. למה עושים מימון ביניים? כי הדברים רצים בשטח. תב"ר מס' 422, 500,000 שקל, מהקרן לפיתוח. מי בעד?

החלטה מס' 3/15/15:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 422, בניית בי"ס לחינוך מיוחד. תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון, בש"ח: תק' - 9,034,060. ק' פיתוח - 3,500,000. מ' החינוך - 5,534,060; תוספת - 500,000 ₪. מקור מימון ק' פיתוח. תקציב מעודכן - 9,534,060 ₪.

צבי גוב-ארי: תב"ר 432, 1,500,000 שקל מהקרן לפיתוח.

משה חזות: זה בנאות שמיר, נכון?

צבי גוב-ארי: זה בית הספר התיכון הגדול. כן.

רועי גבאי: לא, היסודי.

צבי גוב-ארי: רגע, זה למטה.

משה חזות: יסודי דתי 18 כיתות, זה בנאות שמיר.

רועי גבאי: זה רמב"ם, הנוכחי. לא, זה ההשלמות שלו.

צבי גוב-ארי: לומד. כבר לומד.

רועי גבאי: אז מה זה? איזה בית ספר יסודי דתי?

צבי גוב-ארי: אלו חשבונות שהגיעו אחרי הזה.

משה חזות: אז זה ברחוב הסירה, אם ככה. זה של רחוב הסירה.

החלטה מס' 4/15/15:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 432, בניית בי"ס יסודי דתי 18 כיתות. תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון, בש"ח: תק' - 19,101,190. ק' פיתוח - 10,000,000. מ' החינוך - 4,517,310; תוספת - 1,500,000 ₪. מקור מימון - ק' פיתוח. תקציב מעודכן - 20,601,190 ₪.

צבי גוב-ארי: ארבע גני ילדים ברחוב הנחשול. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 5/15/15:

הוחלט פה אחד לאשר עדכון תב"ר מס' 459, בניית 4 גנ"י ברח' הנחשול.

תקציב מקורי ופירוט מקורות מימון, בש"ח: תק' - 5,500,000. ק' פיתוח - 2,481,980. מ' החינוך - 3,018,020; תוספת - 300,000 ₪. מקור מימון - תוספת ק' פיתוח. תקציב מעודכן - 5,800,000 ₪.

6. קביעת מועד כינוס ישיבות מועצת העיר.

צבי גוב-ארי: קביעת מועד לכינוס מועצה. היתה הערה לעניין הזה. אני חושב, שאלנו את מאיר שטרית, מאיר שטרית לא יכול בימי רביעי, לכן הזזנו את זה ליום חמישי. ואני מבקש שסעיף 7 יאושר. אם יש לכם התנגדות, בבקשה.

החלטה מס' 6/15/15:
הוחלט פה אחד כי ישיבות מועצת העיר יתקיימו בימי חמישי בכל סוף חודש.

משה חזות: 6.

רועי גבאי: אני בכל זאת רוצה להתייחס. ואני יודע שזה -

צבי גוב-ארי: סעיף 6, לא 7.

רועי גבאי: קודם כל אני רוצה להודות לעו"ד רם שרון שהגיש מכתב לעו"ד טובה, היועצת המשפטית, על מנת שהדבר הזה יקודם. הדבר השני שדיברנו עליו זה משרד. צביקה, שני הדברים האלה הם על פי חוק. אני מבקש שזה יוקדם בהקדם. כי הנושא הזה, גם של הישיבות, שבאמת, גם חברי המועצה האחרים, בלי לנקוב בשמות, הפריע להם ששבועיים מראש אנחנו יודעים, ואני שמח ומברך על כך שיש לנו עכשיו שנה קדימה בדיוק מתי תהיה ישיבה. אני מבקש גם שנושא המשרד יוסדר.

צבי גוב-ארי: קבענו שישבת מועצת העיר תהיה בימי חמישי. בסוף החודש. כאשר תאריכים מונחים לפניכם. עד דצמבר 2020. אני חושב שזה מספיק מלא. יכול להיות שיהיו שינויים. הכל יכול לקרות. אבל זו התוכנית, פחות או יותר.

רועי גבאי: מה בנוגע למשרד?

צבי גוב-ארי: בעניין של הנצחה ביקשתי להעביר את זה הלאה.

רועי גבאי: צביקה, מה בנוגע למשרד?

עו"ד מאיר דהן: הוא אמר שיהיה.

רועי גבאי: יהיה?

צבי גוב-ארי: אני מקווה שיגמרו שם את הבניין.

רועי גבאי: על מה אנחנו מדברים?

צבי גוב-ארי: איפה שהקונסרבטוריון הישן.

8. מינוי עו"ד עשהאל סלומי ליו"ר ועדת ערר לארנונה במקום עו"ד ניסים מעוז.

צבי גוב-ארי: תראו, הנושא של מינוי ראשי ועדות ערר. אני חייב עורכי דין שם ואני רוצה לקחת יותר משניים, על מנת לא להיתקע.

משה חזות: הצגתם גם את רעות קרמר.

צבי גוב-ארי: כן, יש לכם את המסמך של רעות? אני רוצה להוסיף גם את רעות. אבל נדון בהם אחד אחד. ראשית, מינויו של עו"ד עשהאל סלומי ליו"ר ועדת ערר.

רועי גבאי: אפשר לדעת מי הרכב חברי הוועדה היום? כמה ועדות ערר יש בעיר?

צבי גוב-ארי: ניסים מעוז יצא.

רועי גבאי: לא, אני יודע שיש לנו שתי ועדות. ובכל ועדה יש הרכב של כמה? שלושה? ארבעה?

עו"ד איתן בראש: כן, שלושה.

רועי גבאי: ומי נציג ציבור?

עו"ד איתן בראש: יש את משה פורמן, עורך דין. אני לא זוכר. אתה רוצה, אני אברר.

רועי גבאי: אני אשמח, כן.

צבי גוב-ארי: עשהאל סלומי, מי בעד?

החלטה מס' 7/15/15:

הוחלט פה אחד על אישור מינויו של עו"ד עשהאל סלומי ליו"ר ועדת ערר לארנונה במקום עו"ד ניסים מעוז.

9. מינוי עו"ד שמעון עשור ליו"ר ועדת ערר לארנונה.

צבי גוב-ארי: הלאה. שמעון עשור, שתפקד פעם בוועדה. מי בעד?

החלטה מס' 8/15/15:

הוחלט פה אחד לאשר את מינויו של עו"ד שמעון עשור כמ"מ יו"ר ועדת ערר לארנונה וחבר ועדה.

צבי גוב-ארי: הגב' רעות קרמר. יש לכם את המסמך. היא גם עוסקת בנושא.

- רועי גבאי: רגע, אבל היא לחברה, היא לא ליו"ר.
- עו"ד איתן בראש: ליו"ר.
- רועי גבאי: אז כמה יש?
- עו"ד איתן בראש: הוא יהיה ממלא מקום.
- רועי גבאי: מי ממלא מקום?
- עו"ד איתן בראש: עשור.
- רועי גבאי: יש שתי ועדות היום. ועדת ערר לארנונה ולעסקים. נכון?
- עו"ד איתן בראש: יש מספר הרכבים שאפשר, לא תמיד יכולים כולם.
- רועי גבאי: אה, אתם עושים פול של שישה אנשים, לא יודע כמה אנשים?
- עו"ד איתן בראש: כן, אבל יש שלושה ושלושה.
- רועי גבאי: על שתי הוועדות?
- עו"ד מאיר דהן: כן.
- צבי גוב-ארי: מי בעד?
- רועי גבאי: שנייה, רגע. ושני היו"רים הם רעות -
- צבי גוב-ארי: חברים, יש כמה אנשים נוספים בוועדה. לוועדה הזאת יש הכי עבודה. המון שעות עבודה.
- עו"ד מאיר דהן: לא, שלושה יש.
- רועי גבאי: עשור ממלא מקום. צריך לפרוטוקול.
- צבי גוב-ארי: מי בעד הגב' קרמר?
- רועי גבאי: כיו"ר.
- החלטה מס' 9/15/15:**
הוחלט פה אחד לאשר את מינויה של עו"ד רעות קרמר כיו"ר ועדת ערר לארנונה.

10. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא טיפול בשכונות הוותיקות.

צבי גוב-ארי: משה, עכשיו תציגו גם את התמונות.

משה חזות: כן, אפשר להקרין את התמונות.

חיים מסינג: אתה רוצה לדון בכל תמונה?

משה חזות: לא רוצה לדון בכל תמונה. אני אגיד, אחרי שאקרא את ההצעה לסדר, אני אגיד מה שיש לי לומר לגבי הטיפול בשכונות הוותיקות. ואחר כך נחליט מה שנחליט. הצעה לסדר בנושא טיפול בשכונות הוותיקות. בהתאם לסעיף 27 לתוספת השנייה לפקודות העירייה, אבקש להגיש הצעה לסדר יומה של ישיבת מועצת העיר הקרובה. רקע: אין ספק כי העיר מצויה כיום בתנופת עשייה והתפתחות בשכונות החדשות, וחלק משדרוג ופיתוח תשתיות במקומות המרכזיים. אולם בתוך השכונות הוותיקות שנבנו בשנות ה-60, 70, 80, וחלק מהרחובות באותן השכונות, סובלים מהזנחה שפוגעת באיכות החיים של התושבים המתגוררים בהן. בשכונות נאות שז"ר, רמות ויצמן, נאות אשכול ונאות בן גוריון. המצב שונה. קיים הבדל משמעותי באחזקה וטיפול. כל מי שמסתובב בעיר לא יכול שלא לראות את השינויים המתחוללים בה, וכל תושב ותיק יכול להצביע על הפערים בין מצב השכונות. תושבי השכונות הוותיקות שמציגים מציאות אחרת ושונה. חזיתות הבתים ללא דשא. המדרכות עקומות וחלקן שבורות. אין מספיק פחים. קשה שלא להריח את הביוב ברחוב הכרמל, שתושביו גם סובלים ממטרדים נוספים. היתושים חוגגים וניכר כי מישהו דילג על השכונות האלה. שכחו את השכונות הוותיקות הראשונות, שבזכותן העיר קיימת. 'כל מה שלא רואים בעין כנראה לא כואב לאף אחד', אמר אחד התושבים. משקיעים במקומות שמביאים אליהם אורחים. אבל מה איתנו? אנחנו לא שווים כלום. כבן העיר שנולד בשכונות הוותיקות אני קורא לכולם להתאחד סביב ההצעה. המטרה: להביא לשיפור בשכונות הנ"ל. לחזק את השכונות הוותיקות והמוחלשות בפיתוח סביבתי וטיפול בחזות המרחב הציבורי בתוך השכונות והרחובות הפנימיים. היעד: לשפר את מראה השכונות ולהעניק לתושבים את השירות המיטבי. ביצוע תוכנית רחבת היקף וקביעת לוחות זמנים מוגדרים, הכוללת קרצוף וריבוד כבישים, החלפת ריהוט רחוב לפי הצורך, שיפוץ גינות ציבוריות, ביצוע שיפורים בטיחותיים, שדרוג הגינות הקהילתיות, טיפול במצוקה בחנייה, הוספת גופי תאורה והנגשת מדרכות ותיקון ועוד.

על כן מוצע כי: א) להקים צוותי חשיבה לטיפול בשכונות הוותיקות. ב) ביצוע תוכנית עבודה מקיפה. טיפול בכל שכונה לפי יעדים ברורים. ג) לקיים הליך שיתוף הציבור. יתבצעו סיורים נרחבים עם נציגי התושבים וכן נציגי ציבור. במהלכם עולות נקודות חשובות ואלה ייבחנו לעומק. ד) מועצת העיר תגדיר זמני ביצוע מדויקים. ה) מועצת העיר תקצה משאבים ברורים לטובת הפרויקטים המוצעים. מוצע כשלב ראשון הקצאת 2% מכל תקציב העירייה לטובת השכונות הוותיקות, ו/או הוצאה של 10 מיליון שקל מקרן לעבודות פיתוח ו/או ממקור תקציבי אחר. בגלל שנה דורש נאה מקיים, אז אני כתבתי ב-ו). במידה והמועצה תקבל את הצעתי, מציע את מועמדותי בהתנדבות להוביל את הנושא.

צבי גוב-ארי: יכול להיות שהייתי צריך להציג את נספח ההשקעות בשכונות הוותיקות, אחרי הצגת הנושא על ידי משה. משה מציג נושא שכואב לו. אנשים הגיעו אליו, ביקשו, ואני מאמין שהוא מאמין במה שהוא אומר. אני מכיר את האיש לא מהיום. אבל יחד עם זאת הוא חוטא לאמת. והמסמך שלו הוא יותר מאשר חוטא לאמת. הוא מדבר על תשתיות, על מרצפות, על כבישים, על חזיתות וכו'. אתה מסתכל על ההשקעות בשכונות

ואתה אומר לי 'צריך תוכנית השקעה'. ההשקעות שבוצעו משנת 2014 ועד היום מתייחסות למתחם שהוא מזרחית לשד' ז'בוטינסקי וצפונית לשד' דואני. כולל דואני. כל השכונות הוותיקות זכו לטיפול וההשקעה נמצאת כאן. תוכלו לקבל גם פרטי פרטים. אין גינות ציבוריות, אין גינות משחקים לילדים. תסתכלו מה קורה שם. אני לא מקבל שתפקיד של עירייה, תפקיד שוטף, צריך להתנהל על ידי ועדות אלה ואחרות. זו תפקידה של העירייה לטפל בדברים הללו מא' עד ת'. יש טענה כלשהי קונקרטי, תועלה טענה קונקרטי ואנחנו נתייחס אליה בטיפול.

כפי שאני רואה את הדברים היום, נעוצים בשני פרמטרים. או יותר נכון, בשני פקטורים. האחד, בהקפדה מבחינת העירייה לעשות תדירות יותר גבוהה של טיפול, וצריך לראות מה העלות של העניין הזה ולהכפיל את מערכת התחזוקה. הדבר האחר, זה הקפדה מצד העירייה גם בעניין האכיפה. אנחנו לא יכולים לרוץ אחרי אנשים שלא חשוב מה שאתה מוציא, לא חשוב אלו הוראות אתה מוריד לשטח, האדם עושה מה שהוא רוצה. ואז הוא בא בטענות שפה מוזנח ושם מוזנח. אין לי שום בעיית תשתית בתוך השכונות הוותיקות. בעיות התשתית מונחות היום בעיקר בחצרות של הבתים, כאשר הגינון שם לא מטופל בתוך החצר, והביוב והמים אשר קשורים לעניין הזה, מדי פעם מתמוטטים, ושם אנחנו עושים. כל פעם שקורה משהו שיוצר מפגע ציבורי וזה בעצם הנימוק שנכנס פנימה. יש מפגע ציבורי, אני מטפל במפגע הציבורי, למרות שמקומו במקום אחר. ולכן כאשר תסתכלו בתוכנית כאן, השקעות מעל מיליון שקל שהושקעו בחצרות כאלה, והנימוק היה חברים, מפגע ציבורי של ביוב. אני לא מבין איך אתה חושב לנהל פה עיר, על ידי ועדות. נקים ועדה, נקים פה, שם. מה זה הדבר הזה?

משה חזות: למה לא? זה מחובתנו כמועצת -

צבי גוב-ארי: יש בעיה בשכונות הוותיקות? לא העליתם עד עכשיו, חוץ מתרבות הדיור של התושבים, לא עלה פה כלום.

משה חזות: טוב, עכשיו תרשה לי כמה משפטים, ואחר כך. התמונות שאני צילמתי הן מיום ראשון. זה לא לפני שבוע או שבועיים או שלושה. מיום ראשון. אבל שמחתי בסיבוב השני שעשיתי, שכבר על ידי -

צבי גוב-ארי: כי יום ראשון אחרי שבת, ככה זה נראה.

משה חזות: לא, מיום ראשון התחלתי לצלם, עד היום. יש ברחוב התבור שם, היתה איזושהי גדר, ממש לא בטיחותית, וטיפול בה אתמול. אני רוצה לומר משהו. כנראה -

צבי גוב-ארי: הגדר ברחוב התבור אמורה היתה למנוע מהחתולים להסתובב שם ולעשות צואה על ידי מגרש המשחקים. במקום הגדר הולכים לרצף שם, אז לא יהיה לחתולים חול.

משה חזות: אוקיי. עכשיו עוד דבר. תראה, יש הרבה מאוד שטחים ציבוריים לא מגוננים. אני לא מדבר עכשיו על לכלוך. ולמה אני אומר? השטחים האלה, אם הם היו מטופלים, מגוננים, אף אחד לא יזרוק שם לכלוך. אבל המקום שם הופך להיות כמו פרצה לגנב. יש בור, זורקים. אין גינון שם. אז ממשיך להצטבר לכלוך ולכלוך. רגע, צביקה.

צבי גוב-ארי: לא, אני אשמח לצאת איתך לסיבוב. תראה לי שטח ציבורי -

משה חזות: בוא איתי. אתן לך, יש לי אלפי תמונות ועוד לא צילמתי בלילה את כל הפנסים שלא דולקים. אני אסביר. אתה מגיע לרחוב הערבה. עכשיו תן לי,

צבי גוב-ארי: אני הייתי שם.

משה חזות: רגע, שנייה. אתה יושב במשפחות, אתה רואה שהבית ממול עומד ליפול. השטח כולו קוצים. ואני אומר, למה התושבים האלו אמורים לחיות בצורה הזו?

צבי גוב-ארי: למה התושב הנ"ל לא יוצא מהבית ומנכש עשבים מהבית?

משה חזות: זה לא שטח שלו. זה שטח ציבורי. אני אמשיך. זה כל מפרצי רחוב הערבה. תבוא איתי, אראה לך אחד על אחד תמונה אחד על אחד. אתה מסתובב בכל המקומות בשכונות הוותיקות. היו עצים, יש -

צבי גוב-ארי: מי הוריד, אתה חושב?

משה חזות: העצים נשארו. תסגור באבן. זה מפגע לחלוטין. עוד דבר. בשכונות הוותיקות היו פחי אשפה, מבנים של פחי אשפה. החלטנו לעשות מוטמנים, מבורך. אבל ברגע שאתה הורס זה נראה גועל נפש. שזה יהיה מסודר. למה רמת גימור בשכונות הוותיקות צריכה להיות ברמה נמוכה?

צבי גוב-ארי: אני לא מקבל את זה.

משה חזות: לא מקבל? בוא איתי. למה בשכונות, רגע, תן לי להמשיך את הקו. תקשיב, למה בשכונות הוותיקות קיימים שישה בתי כנסת ומבנים ציבוריים שאנחנו נתנו אותם לאנשים והם מקור של סמים וזנות?

צבי גוב-ארי: אתה היית פה שנים.

משה חזות: הייתי שם.

צבי גוב-ארי: אתה מוכן לתמוך בצו הריסה היום?

משה חזות: אני מוכן להכל. יש עוד פיתרון. להגיד 'אם אתה לא מסיים את הפרויקט תוך שנה, העירייה לוקחת את המבנה ומשלימה אותו'. והוא הופך להיות לבית כנסת ציבורי, לא יודע מה. אבל מישהו מכס היה בין רחוב החבצלת לרחוב הדרור? ראיתם מה שקורה שם מבחינת, אני לא רוצה להגיד, לכן אני שלחתי את התמונות רק לחברי מועצת עיר. אז לכו לשם, ותראו שאתם נמצאים באיבנה. לא ביבנה. באיבנה. תאורת רחוב. לא צילמתי. לילה. אבל למה עמודים לא מוחלפים? עמודים שאתה יודע מה? מסוכנים.

צבי גוב-ארי: סליחה, תקרא בתוכנית כמה עמודים החליפו בשכונות הוותיקות. למה לא החליפו במערב?

משה חזות: צביקה, תקשיב. שכונות ותיקות, אם אתה לוקח את

ז'בוטינסקי, אז אתה אומר שכונות ותיקות, כי הן בסמוך לרמות ויצמן. אם אתה לוקח את שד' העצמאות, אז אתה אומר זה נאות שז"ר.

צבי גוב-ארי: לא, לא, אמרתי ז'בוטינסקי מזרח.

משה חזות: לא, אם אתה לוקח את דואני, אתה עושה שם מעגלים, אתה מעמיס את זה על השכונות הוותיקות. עמודי טלפון. מעץ. ישנים. למה לא ניתן לעשות, למה רמת גימור צריכה להיות, שלא נדבר על פחי אשפה שצריכים להיות בכל פינה בשכונה. פיטריות מאבן. הם יצאו מזמן מהתקן. מזמן. ועדיין נמצאים בשכונות הוותיקות. צריך לסלק אותן. יש לי גם פיתרונות. אני אומר, יש קירות שנמצאים כלפי המרחב הציבורי. בואו נצא לאיזשהו פרויקט של ציורי קיר ענק על המקומות האלה. בוא נחדש את פני השכונות. ואני לא נכנס עכשיו לשטח הפרטי של התושב. אני מדבר רק על השטח הציבורי. פיקוח עירוני. למה צריך לגדול עשבייה על המדרכות, במשך, זו עשבייה של בוא נגיד ככה, של שנה שנתיים.

צבי גוב-ארי: זה בכל העיר.

משה חזות: לא, זה בשכונות הוותיקות, ויש לכם תמונות ואתם ראייתם את זה. תגידו, פיקוח. אנחנו משקיעים כל כך הרבה כסף בפיקוח. למה אנשי הפיקוח לא מדווחים על כל בעיה שהם נוסעים? הם נוסעים 24/7 בעיר הזאת. הם צריכים לדווח.

צבי גוב-ארי: מי אמר לך שהם לא מדווחים? הם כן מדווחים. מדווחים כהנחיה, כן, מדווחים.

משה חזות: כהנחיה. אבל אם אני הייתי נותן הוראה, אתם מסתובבים, מסביר לפקח מה זה שטח ציבורי, ומה הוא צריך לראות. שטחים, מדרכות שלמות בשכונות הוותיקות שצמחייה גולשת וכבר מגיעה לכביש. ויש לכם תמונות. אני תיעדתי את הכל בתמונות. אני תיעדתי את הכל בתמונות.

צבי גוב-ארי: תתייחס אחרי זה בכל זאת לתמונות, חיים.

רועי גבאי: יש נקודה, סוגיה מאוד חשובה מעבר לתמונות עצמן ולאמרות הכל כך חשובות של משה. וזה הנושא שאנחנו מדברים פה על תושבים שבאיזשהו מקום, לאחר לא מעט שנים, מרגישים סוג של, אני אקרא לזה במילים עדינות אובדן אמון, פגיעה באמון האישי שלהם, הרגשה שלו. ויש פה משהו שצריך לעשות פה באמת עבודה, כי הפער הוא גדול. נכון, נעשה. אבל הדלתא של מה שנעשה הוא לא מספיק והוא רחוק עדיין ממה שאפשר לעשות. וכן, צביקה. יכול להיות שאם תבוא לתושבים בשכונות הוותיקות ותגיד להם 'בשלוש שנים הקרובות אלו היעדים שלנו לרחובות אלה ואלה, יוחלפו פה X, Y, Z', אולי אם נייצר להם איזשהו תהליך בניית אמון משותף, שמירה על המרחב הציבורי, כי באמת זה המצב. ולא רק הרשת החברתית אומרת את זה. והקמפיינים השונים בשנה שעברה, אנחנו יודעים שאמרו את זה. והתושבים ביומיום אומרים את זה. ואלה תושבים, הם לא ממהרים להתקשר ל-106. תושב השכונה הירוקה הוא עם מודעות מאוד גבוהה. עושה את הטלפון במידי. התושבים האלה לא ממהרים לעשות את זה. והם במקום שהם לא תמיד יכולים לעשות את זה. ומתעסקים בקשיי חיים ואתגרים אחרים, שלא תמיד הם יכולים לעשות את הדברים האלה. ואנחנו צריכים לבוא לצידם. לתת להם יד בנושא הזה.

משה חזות: בכניסה לבית ספר סיני, מהצד הצפוני, יש לנו שטח. נתנו לאיזה בחור לבנות שם בית כנסת על הזה, למה לא הגבלנו את זה בזמן? אתה יודע איזה מפגע בטיחותי שם? למה אנחנו לא יכולים לתת חנייה ל-932 שאין להם חנייה אחת? בניין שלם. אין להם חנייה אחת. מעקות בטיחות. החלפנו פעמיים את מעקות הבטיחות בזה. כל מעקות הבטיחות שם הם לפני 30 שנה. ואני אראה לכם תמונות.

צבי גוב-ארי: מערות בטיחות של מה?

משה חזות: מעקות בטיחות.

צבי גוב-ארי: של מה?

משה חזות: מעקות בטיחות של כל מיני גדרות שסגרו.

רועי גבאי: ירידה לכביש. הברזלים.

צבי גוב-ארי: אז מה אם זה 30 שנה? קיים מעקה או לא קיים?

משה חזות: חייב, אפילו הצבא כבר דרש.

צבי גוב-ארי: אנחנו חידשנו מעקות רק במקום שסללנו.

משה חזות: זה, אמרתי לך. זה רמת פיתוח ורמת אחזקה.

צבי גוב-ארי: אתה מנהל חנות מכולת. אם אתה חושב שתסתובב עם רשימה ותוכיח, ... מצטער מאוד.

משה חזות: צביקה, ההצעה לסדר הזו, שלחתי לכם אותה שלושה ימים לפני הישיבה. נתתי לכם 11 יום,

צבי גוב-ארי: שש שנים אחרונות, 97 מיליון ש"ח הושקעו בשכונות הוותיקות. 97 מיליון ש"ח. אז אתה עכשיו בפינה ההיא יש לכלוך ושם לכלוך? תעזור בבקשה,

משה חזות: לא דיברתי על לכלוך. אתם דיברתם על לכלוך. אני לא דיברתי על לכלוך. אני אמרתי הגנים הציבוריים, השטחים הציבוריים, שאם היו מגוננים, לא היה נזרק שם לכלוך. אתן לכם דוגמה? בוא, בכניסה למקווה ברחוב שבזי, לכו לשם, תראו מה שקורה. בכניסה לשכונת נאות שז"ר, איפה שבית הכנסת, תראו מה שקורה. בתוך השכונות, גינות שאפשר לטפח אותן, ואז התושבים לא זורקים לכלוך. אני לא מדבר עכשיו על לכלוך. תרבות? בוא נדבר על תרבות, על משהו אחר. אבל לפני כן צריך להחליף את הריבוד כבישים, בשד' דואני כניסה לרחוב, לזה שם, תסתכלו שם.

צבי גוב-ארי: למה לרבד שם? למה בשד' דואני דווקא? למה לא להעלות מערבה עכשיו בריבוד כבישים? מה הסיפור הזה? את מי אתם מייצגים? כל אחד מייצג שכונה בעיר?

משה חזות: אני לא מייצג שום שכונה. אני מוכן לתת לכל אחד בשולחן

הזה את הקרדיט. תבצעו רק. נכון, כמה חברי מועצה עכשיו, נצטרך להצביע פה.

צבי גוב-ארי: אם אחראיים. חברי המועצה -

משה חזות: אז שימשיכו להיות אחראיים. הם לא גרים בשכונות הוותיקות, הם לא מסתובבים שם. הם לא רואים. אבל אם ישאלו אותם אחר כך האנשים,

צבי גוב-ארי: האנשים שאלו אותם -

משה חזות: אנשים ישאלו אותם.

צבי גוב-ארי: הרשימה הזאת לטובת השכונות הוותיקות.

עו"ד מאיר דהן: אתה גר בשכונה הוותיקה?

משה חזות: נולדתי בשכונה ותיקה. נו, אז מה? נולדתי ברחוב הזית. בוא ניקח אותך לרחוב הזית, תראה.

רועי גבאי: למה אתם נכנסים לפן האישי?

עו"ד מאיר דהן: לא, הוא אומר שאנחנו -

משה חזות: יצירת חניות. ...

צבי גוב-ארי: תודה. אני לא חושב שתפקיד של ראש עירייה צריך להתנהל דרך ועדות אלה ואחרות. אני שומע שיש טענות בתחזוקת השכונות הוותיקות. אצטרך להיכנס לעניין הזה, לראות אם יש מקום לשפר, ישופר. אני שוב רוצה להזכיר, חשוב שזה יהיה לפרוטוקול. בשכונות הוותיקות, החל משנת 2014 ועד היום, הושקעו 97 מיליון ש"ח, בלא שום יחס להשקעות במקומות אחרים. ואני מדבר על רמות ויצמן ועד נאות שז"ר ועד בכלל. מבחינת מזרחה וכמובן צפונה. האם זה מספיק? יכול להיות שלא. אבל זה מה שיש. עכשיו, באשר לעניין של טיפול בכל מה שנראה לעין, הנראות וכו'. אני צריך לראות, נעשה טיול פעם נוספת. לראות מה אפשר לעשות על מנת שהדברים ייראו בסדר. אבל שוב, זה לא יכול ללכת רק בלעשות מצד אחד, והצד האחר לא תורם את חלקו. זה לא יכול ללכת.

רועי גבאי: אתה מבין את התהליך השיתופי של בניית אמון שצריך ליצור פה?

צבי גוב-ארי: אני עובד עם הבעת אמון. יש לי פגישה בשבוע הבא עם ועד נאות שז"ר. מה הוועד יעשה? רק דבר אחד. להודיע לתושבים 'בבקשה תוציאו אשפה בזמן ותשימו את זה בתוך הפחים'. שום דבר אחר לא. אני לא צריך יותר מזה. אחרי זה נטפל בכל דבר. היום אתה מנקה שכונה בבוקר. שעתיים אחרי זה, טינופת.

דורון מלכה: תן דוחות. יש פיקוח. תן דוחות.

רועי גבאי: חיים רצה -

לינה שרון: אני חושבת ש-97 מיליון שקל זה סכום ענק. אבל אם היינו עושים, נכנסתי להמון בניינים שם בשכונות. אני לא ברחובות ומיקום. אין להם חשמל במדרגות. זה סכום פעוט. אני יודעת שאסור בתוך הבניין. אם היינו כותבים, העירייה, כצעד ראשון, נותנת חשמל לבניין. אני חושבת שזה סכומים, לא יודעת אם זה חוקי או לא חוקי. אבל זה צעד מאוד קטן, שזה המון לתושבים האלה שעולים עד קומה שלישית בחושך מוחלט. אז כמה יכול לעלות שם חשמל? לא יודעת. לקחת שכונה, אם זה הרבה כסף, לקחת רק שכונה אחת.

צבי גוב-ארי: זה לא עניין הכסף.

לינה שרון: אלא?

צבי גוב-ארי: אני לא יכול לקחת כסף ציבורי, לעשות חדרי מדרגות לבתים. הלכתי על העניין הזה של הלוואה וכו', תוך כדי מימון, על מנת לצאת מהפלונטר.

לינה שרון: אי אפשר למצוא איזשהי פירצה בקטע הזה?

צבי גוב-ארי: ואז אני שואל אותך שאלה אחרת, גברתי. אני גר בקומה שנייה, בבית משותף. המשכורת שלי מאוד נמוכה, אבל המנורה שרופה במשך חודש, וחודשיים. למה אני צריך שמישהו מבחוץ ירכיב לי מנורה? מדוע אני לא יכול -

לינה שרון: כי זה לא המנורה, צביקה. זו לא המנורה. הם לא משלמים ועד, הם לא משלמים את החשמל של הדבר הזה. ...

דורון מלכה: איפה זה נעצר? אולי תהיה שם יחידה שתשטוף את המדרגות, כי מלוכלך? (מדברים ביחד)

לינה שרון: זה צעד ראשון שבונה אמון. זה צעד בונה אמון,

דורון מלכה: אני חושב שזה לא יעזור. כי מחר זה להחליף מנורה ולשלם להם חשמל, אולי נביא להם יחידה לנקות -

משה חזות: שנייה אחת, משפט אחד, משפט. אין אף כניסה לבית ספר ביבנה כמו כניסה של בית ספר ביאליק. למה?

צבי גוב-ארי: מה הטענה נגד בית ספר ביאליק?

משה חזות: הכניסה.

צבי גוב-ארי: מה הכניסה? יש שם מגרש חנייה,

משה חזות: ציבורי. תגנן אותו. לכן יש שם לכלוך וזוהמה. לזה אני מתכוון.

צבי גוב-ארי: אתה יודע מה? אתה פשוט לא דובר אמת.

משה חזות: אני לא דובר אמת?

- צבי גוב-ארי:** חד משמעית,
- משה חזות:** יש לך פה 120 תמונות. אני אראה לך.
- צבי גוב-ארי:** אתה משקר לפרוטוקול.
- משה חזות:** אני לא משקר. יש לי פה עובדות.
- צבי גוב-ארי:** יש לו עובדות! ...
- משה חזות:** אשלח לך מיום ראשון תמונה.
- צבי גוב-ארי:** אל תשלח לי. אני מבקר שם כל יום.
- משה חזות:** אתם לא יודעים מה קורה בעיר? ... זה שטח ציבורי, מה זאת אומרת?
- חיים מסינג:** אפשר להתייחס?
- צבי גוב-ארי:** חיים, דבר.
- חיים מסינג:** טוב, משה. אפשר? ישבתי פה שתקתי, לא דיברתי. כל אחד עם התרבות שלו. אני מכבד את כולם. אין לי שום בעיה. דבר ראשון, אתם מזכירים לי את התקופה לפני הבחירות. בחוגי בית היו קמים כל מיני פרובוקטורים, והיו אומרים 'תגיד, היית פעם בשכונה הוותיקה?' חבר'ה, תקשיבו. בוא תצאו מתקופת סלאח שבתי, ופה קצת נתגבר, ותפסיקו להעלות את הנושא הזה, שהוא באמת נושא רגיש ואולי אחד הנושאים החשובים בעיר, ונלך על זה בצורה, בחשיבה אסטרטגית נכונה, ולא להתעסק בשטויות. הרי אמרתם פה כמה דברים שהם חכמים בעיני מאוד, אבל הם נבלעו בכל השטויות האחרות. ואני תיכף אעמוד עליהם, ברשותך. זה דבר ראשון.
- דבר שני, לגבי האובדן האישי, של האמון שאמר רועי, אני מסכים איתך. אנחנו פשוט תורמים לזה. כל הקבוצות ווטצאפ האלה, כל הנושא הזה שאנחנו מעלים אותו, זה בדיוק השד העדתי. רועי, זה כמו השד העדתי במדינת ישראל. אנחנו צריכים לרדת מזה. לעשות את זה לא במועצת העיר, לעשות את זה בצורה יותר חכמה. ויהיה רעש. כי זה, אתה יודע, אנחנו מעצימים משהו, והם איתנו. עכשיו אני שואל אותך עוד משהו. משה, בצורה חברית. כמה שנים היית פה? אלו דברים הרי של ה-15, 20 שנה.
- רועי גבאי:** תדבר לגופו של עניין.
- חיים מסינג:** לא, אז אני אומר.
- משה חזות:** אתה יודע מה, חיים? אני לא עשיתי, תעשה אתה.
- חיים מסינג:** אין בעיה. אבל בוא, אני אעשה את הדברים.
- משה חזות:** תעשה אתה. למה אתה לא עושה?

- חיים מסינג:** אז אני אענה. אני אעשה את הדברים שאתה תציע, שיש בהם היגיון. ויש בהם אמת ויש בהם תבונה. אני שמח.
- רועי גבאי:** היתה אמירה סופר חשובה של ראש העיר, ואותה לדעת צריך ...
- חיים מסינג:** נכון. דרך אגב, אני מסכים.
- רועי גבאי:** הוא אמר 'אני מקבל את הדברים. צריך לייצר מדיניות בנושא'.
- חיים מסינג:** רועי, לא, לא. ראש העיר אמר, 'אני אעשה סיור עוד פעם', למרות שהוא עשה 100 סיורים כאלה, 'ואני אבדוק. במקום שאפשר לשפר, נשפר אותו. את החזות'. עכשיו, לגבי מה שאמרה לינה. לינה, אני מסכים -
- לינה שרון:** אני יודעת שאני נאיבית, חיים.
- חיים מסינג:** לא, אני לא אומר שאת נאיבית. סליחה. לינה, את יודעת. יש לי הרבה כבוד אליך.
- צבי גוב-ארי:** .. כדאי שתסתכלי בבקשה על מה שנעשה ונראה מה עוד אפשר לעשות.
- חיים מסינג:** השאלה, לינה.
- לינה שרון:** אין לי ויכוח. 97 מיליון זה המון,
- צבי גוב-ארי:** גם לענות על זה בטענה 'השכונות ותיקות לא מטופלות. לא מוכן לקבל את זה. זו ממש חוצפה.
- לינה שרון:** לא אמרתי לא מטופלות. אמרתי ... (מדברים ביחד)
- משה חזות:** צריך להשוות בין השכונות. להרים את הרמה של השכונות הוותיקות,
- צבי גוב-ארי:** אפשר להשוות שכונה ותיקה לשכונה שנבנית?
- משה חזות:** אתה יודע מה? לא להשוות. לפחות טיפה ...
- חיים מסינג:** לינה, לגבי מה שאמרת מקודם, איפה הגבול? את הצעת, דיברת על מנורה. שיש בזה היגיון. זה נגמר בזה? הרי זה מתחיל בזה, ואת לא יודעת איפה זה ייגמר. לכן אולי הרעיון, אולי החשיבה עם כוונה טובה, לדעתי לא ישימה. אבל בוא, לגבי התמונות, בסדר? תראה, משה. אני לא יכול לעבור תמונה תמונה. זה קצת מגוחך שאני אעבור תמונה תמונה וגם אין לי עניין לעשות קרב תרנגולים. אבל כשאתה מציג את הנושא הזה ואתה אומר 'צילמתי מיום ראשון', וכל הכבוד ליוזמה, אתה לא יכול להביא למועצה ולהטעות את האנשים. אתה שם מכשול בפני זה. לדוגמה, אתה מצלם גדר פרטית ששייכת

לבניין, ואתה אומר איך הגדר הזאת הרוסה. זאת גדר פרטית של בניין. מה אתה רוצה? שאני אתקן אותה?

משה חזות: חכה, רציתי אפילו לדבר על כל תמונה ותמונה. לא, העירייה צריכה להוציא כסף מהכיס, כן. ולעשות את הגדרות האלו, לטעמי,

חיים מסינג: למה לא הגדר שלי? למה לא הגדר שלי?

משה חזות: שנייה, שנייה, שנייה.

רועי גבאי: למה לא מה?

חיים מסינג: למה לא לגדר בבית שלי? מה ההבדל?

משה חזות: תקשיב, עוד פעם. למה? כי נתתי לך את התמונה הזו,

חיים מסינג: אני אביא לך תמונה מהבית שלי.

משה חזות: רגע, ליד בית סלומון, לא יקרה כלום אם העירייה תוציא מכספה, העירייה הוציאה פה, לאנשים בעלי נכסים. השביחה את הנכסים.

חיים מסינג: משה, אל תעשה אותם סוג ב'. זה לא סוג ב' האנשים האלה.

משה חזות: אתה מדבר איתי שאם אנחנו לוקחים כמה גרושים ואנחנו ... מהעירייה.

חיים מסינג: עוד פעם, איפה זה נגמר, משה?

רועי גבאי: אבל איפה זה מתחיל? (מדברים ביחד) לא, כי זה הפער הדק בשיח בינינו. אני מסכים איתך. בוא נגלה סוד פה אמיתי שיושב פה על השולחן, כולנו מסכימים. כולם מסכימים. אבל יש פה עכשיו איזשהו דיון למראית עין שבא ואומר 'אנחנו ככה, אנחנו ככה', עזוב. אני אומר את זה כאמירה אחת. כולנו מבינים שבשכונות הוותיקות נדרש לעשות מעשה. כולנו מבינים שזה לא מספיק טוב מבחינת אמון ותהליך של שיתוף פעולה ובניית שיתוף אמון עם הציבור. כולם יודעים את הדברים האלה. בואו נייצר, לא עכשיו, בואו נייצר מדיניות מוסדרת. כמו שעשינו עכשיו, שלושה חודשים, שנה אחורה. מדיניות מוסדרת. בואו ניתן לתושב את המקום להיאחז בו. הולכים בשנה הקרובה לחדש לך את כל X, Y, Z. הולכים בשנתיים הקרובות כך וכך. מצידך נדרש כך וכך. בואו נעשה הליך מסודר.

חיים מסינג: מאה מיליון שקל אתה אומר -

רועי גבאי: ... מיליארדים. תפסיקו לדבר על מיליון. קודם כל זה לא מדויק. ...

ד"ר אהוד ויצמן: הערת ביניים. רק לפני שלושת רבעי שעה, אולי חצי שעה, העלה פה ראש העיר, אני לא יודע אם הבנתם את המשמעות האדירה של ההשקעה

בשכונות הוותיקות, שנקרא חידוש מעטפת ותשתית. אם אנחנו הולכים על העניין הזה, אתם יודעים איזו מהפכה הולכת להיות בשכונות הוותיקות? אנחנו מדברים על 200 בניינים.

רועי גבאי: ברמת התכנון, זה סיפור אחר.

ד"ר אהוד ויצמן: סליחה. ראש העיר דיבר על הפרקטיקה של העניין. הוא עובד על זה. אני יודע כי אני שותף בשוליים בעניין הזה. והם מנסים לקדם את זה. יש כבר בניין אחד ברחוב הזמיר שעושה את זה, אגב. זמיר 7. ואנחנו לקראת הזמיר 1. מה שראש העיר מדבר, הוא לא מדבר על בניין פה, בניין שם. הוא מדבר על 200 דירות. אגב, זה יפתור את כל בעיית חדרי המדרגות. נכון, צריך למפות, אתה צודק.

רועי גבאי: תודה.

ד"ר אהוד ויצמן: צודק. נצטרך למפות, לראות בדיוק את מה. ומה שצריך לעשות. אחרי זה אני מניח שראש העיר, יתחיל, אחרי אישור.

רועי גבאי: אבל אהוד, אל תסיט. כי הבניינים זה משהו אחד. משה מדבר על משהו אחר. הכאב של התושבים זה משהו אחר.

ד"ר אהוד ויצמן: ... בשכונות הוותיקות. תגידו את זה.

חיים מסינג: אני יכול להמשיך? ישבתי כמו דחליל ואתם שידרתם, אז בואו, שנייה אחת, לא צריך לענות לי. בואו, חבר'ה. אני אמרתי בהתחלה. אין לי עניין לעשות קרב תרנגולים. להתווכח עם אף אחד. רציתי רק להגיד לך, ואני חוזר חזרה. ואני תיכף אדגיש את זה. כשמציגים משהו שאין בו אמת, שהוא סתם פארסה. אתה מציג איזו תמונה של הר זבל, ואתה אומר 'זה אחרי הבית שלי'. אוקיי? עכשיו לך תתווכח. הצגת כבר את התמונה הזאת. אני אבין, תאמין לי. זה טריק תקשורתי בכיתה א'. אבל תראה, כשאתה בא, לוקח גינה שליד מתקן משחקים, שהיתה מגודרת, לקחו השכנים, פתחו את הגדר, שהכלבים שם ייכנסו ויחרבנו בפנים, אוקיי? ועכשיו מה אתה עושה? אתה מצלם את זה, אומר 'תראו! אז עכשיו יש תוכנית. אם היית שואל, למשל לרצף את כל המקום הזה. נושא שהוא עכשיו. אז מה אתה רוצה לעשות? אז מה שווה התמונה הזאת? הלאה. לקחת את הבית כנסת, את הארונית. צילמת אותו, נכון?

משה חזות: כן.

חיים מסינג: זה בית כנסת בבנייה. מה אתה רוצה לעשות איתו? יש שלושה בתי כנסת,

משה חזות: מתי שמו שם האבן? חיים מסינג, היית שם בכלל? מתי שמו שם אבן?

חיים מסינג: טוב, אני חוזר חזרה. אם הייתי שם? לא. אני מתנשא, לא כנס לשכונות האלה. רק אתה שם. בסדר? אז למה אתה שואל אם הייתי שם, תגיד לי?

משה חזות: אז אני שואל, מתי שמו אבן שמה?

חיים מסינג: אז אני אומר לך, תקשיב טוב. יש בתי כנסת בשכונה הזאת שאתה הצגת אותם, של עתניאל, בבאי, הודי, שקיבלו היתר כדין. בזמנו, בזמנך.

משה חזות: יש עוד אחד. ...

חיים מסינג: עוד אחד.

משה חזות: זה בדיוק יישאר אותו דבר.

חיים מסינג: בזמנו, בזמנך, לא היה חוק שאומר שאם אתה מוצא קרקע, תוך שנה אתה חייב לסיים. הם קיבלו היתר כדין. מה אתה רוצה עכשיו? בוא תודיע עכשיו לפרוטוקול, הנה, יש פה הרי תקשורת כמו שאתם אוהבים. תודיע שאתה נותן להם עכשיו צו הריסה. תודיע. תוך שנתיים, מי שלא גומר, הורסים לו.

משה חזות: יש לי רעיון. שהעירייה תיקח לפחות את המעטפת מסביב, ולסגור את הבניין.

חיים מסינג: משה, בוא תהיה עכשיו מה שנקרא גבר. תיתן עכשיו הנחייה, בוא, תציע הצעה, הצעת הצעות פה. שתוך שנה אם בתי הכנסת האלה לא מושלמים, צו הריסה של העירייה.

משה חזות: למה צו הריסה?

חיים מסינג: אלא מה? אתה באת בטענות. אתה באת בטענות.

משה חזות: רגע, למה צו הריסה?

חיים מסינג: באת בטענות.

משה חזות: אולי יש לי משהו יותר טוב?

חיים מסינג: מה למשל? שהעירייה תבנה?

משה חזות: אני אומר, כן, כן. ותיקח את המבנה. כמו שהיא בונה עכשיו בתי כנסת לזה, אותו דבר.

דורון מלכה: אנשים בנו מכספם חלק מהמבנה.

חיים מסינג: הלאה, תקשיב, שנייה, משה. בוא, אני ממשיך. אתה שם תמונות של מדרכות שהן שבורות. זו תמונה, זו אמת. מישהו דיווח על זה למוקד? מתי בדקת, שנייה, תן לי, שנייה. מתי בדקת, שאלה רטורית, בלי תשובות, מתי בדקת פעם אחרונה? דבר שאני הייתי בודק, אגב, אם היית מבקש את העזרה שלי, אני הייתי בודק את זה.

צבי גוב-ארי: חיים ממונה על אגף שפ"ע, ומסייר בעיר מספיק.

- משה חזות:** תמשיך, תמשיך.
- חיים מסינג:** מתי בדקת שפנה אזרח, ולא משנה, במקרה זה השכונות הוותיקות למוקד, הודיע 'יש לי פה שקיעה של זה', פנה פעמיים שלוש ולא טיפלו בזה?
- משה חזות:** ... צריך לענות לחיים. יש מצב נתון, שיש הרבה מאוד, תקשיב, אני לא מבין אותך, חיים.
- חיים מסינג:** אני אענה לך.
- משה חזות:** אם זה לא בוצע עד עכשיו, מה אתה רוצה -
- חיים מסינג:** לא, זה שאתה מציג את זה, זה בסדר גמור. דרך אגב, אתה יודע מה אני עשיתי עם התמונות שלך? ישבתי תמונה תמונה עם מנהל שפ"ע, ומה שצריך הוא יטפל. אבל רגע לפני, אל תבוא בטענה. אם האזרח לא בא ואומר,
- משה חזות:** אני רוצה עכשיו לא להיכנס תמונה תמונה. אני רוצה להרים את רמת הטיפול בשכונות -
- חיים מסינג:** הנה הכניסה לביאליק. יש את המדרכה. ויש לך ארבעה ניירות על החול.
- משה חזות:** מה ניירות? אני צריך פרחים, גינן, צמחייה. למה לא?
- חיים מסינג:** למה כן, דרך אגב? למה כן?
- ד"ר אהוד ויצמן:** אגב, זו שאלה טובה.
- צבי גוב-ארי:** למה כן? אתה חושב -
- משה חזות:** אני חושב משהו אחר שם. אני אסביר לך. אם אתה מדבר כבר אתה יודע שיש לי פיתרון לכל דבר. צריך להרחיב את החנייה. החנייה שם היא לא נכונה, של ביי"ס ביאליק/מועצה דתית וכל זה. להרחיב אותה בעוד מטר וחצי ולרצף עד הסוף. לא צריך גינן. אבל בוא נכין תוכנית. בוא, אני אכין תוכנית.
- צבי גוב-ארי:** אתה מדבר על שוליים.
- משה חזות:** אני אכין תוכנית בהתנדבות.
- צבי גוב-ארי:** לא יאומן. לא יאומן לאן אתה גורר אותנו.
- חיים מסינג:** לפני שבועיים הייתי בשכונה הירוקה, בשכונת הוילות. יש להם טענות שם. יש להם טענות. יש להם שכונה חדשה, השקיעו שם הרבה כסף. יש להם עשבים שיוצאים בין האבנים המשתלבות. יש להם עשבים בכל מיני מקומות. יש צמחים שלא מתאימים להם, והם רוצים שיעשו להם גינן, פה, שם וכו'. תגיד, אתה פה מכיר את המנגנון לא פחות טוב מאיתנו, אולי יותר טוב מאיתנו. אפשר לעשות את כל הדברים

האלה? באיזה כסף? ועל חשבון מה?

- משה חזות:** אני לא מדבר על השכונה הירוקה.
- חיים מסינג:** למה? יש הרבה מאוד שטחים, למה אתה לא מדבר -
- משה חזות:** רגע. ההצעה שלי לשכונות הוותיקות. יש הרבה מאוד שטחים שצריכים להחיות אותם בגיבון. כן.
- צבי גוב-ארי:** לא בטוח שאני רוצה גיבון בכל מקום. גיבון זה תחזוקה, גיבון זה הוצאה. גיבון זה העלאת מיסים.
- משה חזות:** אז אוקיי. פינות חמד יפות בשכונות הוותיקות.
- חיים מסינג:** שנייה, דיברת על כניסה לבית ספר סיני. זו הכניסה לבית ספר סיני? לבית ספר סיני יש כניסה אחרת. יש שומר בכניסה. אתה לקחת, יש לבית ספר סיני כמה כניסות. לקחת איזו כניסה אחורית, צילמת,
- משה חזות:** זו כניסה ראשית.
- חיים מסינג:** זו לא כניסה ראשית. משה, סליחה. זו לא כניסה ראשית.
- משה חזות:** מאיפה נכנסים לבית ספר ביאליק?
- חיים מסינג:** איך הגעת לביאליק? אני כבר בסיני.
- משה חזות:** לא משנה. זה שטח ציבורי.
- חיים מסינג:** אנחנו ב-48, מלחמת סיני. איך הגעת עכשיו לביאליק, תגיד לי? אני מדבר איתך על סיני. מה שאני מנסה לומר לך, משה, שאתה בתמונות האלה, באמת, בכנות, אני בטוח שעם כוונה טובה, אתה פשוט רק מטעה אותנו.
- משה חזות:** אוקיי. לדעתך.
- חיים מסינג:** ולכן, אם ההצעה שלך היתה רצינית וכנה, ואני אגב מאמין -
- משה חזות:** אם היא לא היתה רצינית זה היה מפורסם בפייסבוק. אם זה לא היה רציני לא הייתי נותן 11 יום. הצעה לסדר שיכולתי לתת אותה שלושה ימים. אמרתי 'קחו, תבדקו',
- ד"ר אהוד ויצמן:** אגב, קראתי במי יבנה את ההצעה שלך.
- משה חזות:** כן, בטח, איזו שאלה. ...
- צבי גוב-ארי:** אני גמרתי את העניין ... בשנת 2019.

אני מבקש להעלות את ההצעה שלי להצבעה.

משה חזות:

אלי מזוז: אני לא אחפור יותר מדי, אבל אני מודה ומתוודה שלא כל נושא השכונות הוותיקות אני התעסקתי איתן. אני התעסקתי יותר בנושאים שהיו קשורים אלי, ולקחתי אותם כזה, אבל היו כאן נושאים שהעלית פה וכן התעסקתי איתם בעבר. אתה העלית את הנושא של בתי הכנסת שנראים כמו איזה מקום פרוץ. ודיברתי עם ראש העיר על הסיפור הזה. המצב היה גרוע יותר. המקום היה גם ללא גידור. כמו שאמרתי לך, אתה יכול להיכנס לשם. הפך למאורות סמים וראש העיר נתן הנחייה והיא בוצעה גם לסגור את המקומות האלה, לגדר אותם, כל מי שהיה אחראי על הבנייה שלו, ניתנה לו הוראה לסגור את המקום, לגדר ולנעול, כדי שזה גם לא יהיה מפגע, אם מישהו ייכנס אליו וייפצע בפנים וגם שלא ייכנסו לשם אנשים שמעשנים סמים וכו'. ונכון, אתה צודק. המקומות האלה הם מפגע. כולם מסכימים על זה. גם ראש העיר אמר את זה. אבל כן ניסינו ... לפחות במה שיכולנו, לסגור את המקום ולגדר אותו, כדי שלא ייכנסו ולא ייפגעו שם ילדים או לא יעשנו שם סמים וכו'. יכול להיות שאם הורידו גדרות בהמשך, צריך שוב פעם לראות את זה ולגדר ולסגור. לחשוב על פיתרון ארוך טווח לסיפור הזה. בהחלט יכול להיות שיש פה משהו חשוב שאתה אומר.

גני ילדים בשכונות הוותיקות, זה משהו שאני גם הצפתי וגם העליתי וקיבלתי תשובה. גם מראש העיר. יש תוכנית דו שנתית, שייכנסו גם לגני הילדים בתוך השכונות הוותיקות. השנה ייכנסו אליהם מבחינת הפנים. שנה הבאה ייכנסו אליהם מבחינת החוץ. זאת אומרת יש גם מענה שניתן בדברים האלה. אני מדבר על מה שאני התייחסתי, ולא בהכרח הדברים שאתה אמרת. אז יש כן דברים שנעשים, ואני רוצה להתייחס ממש בקצרה למה שכן נאמר בנושא ההשקעה שצביקה הציג לנו, את ה-97 מיליון ש"ח. הוחלפו תשתיות בסכום ענק. זה הבסיס וזה היסוד. נכון, אני מסכים, אני מקבל. הנראות, האמון, זה דבר שחשוב לי מאוד. אבל זה לא היה שווה אם היינו יוצרים אמון ונראות והתשתיות לא היו מתוקנות. זאת אומרת זה תתחיל מהשורש, כי אחר כך באמת היו להם בעיות כל הזמן. ... בסדר, אז התחילו. אז עושים. השקיעו 97 מיליון שקל. אני זוכר -

הוא הציע פה תוכנית.

רועי גבאי:

אלי מזוז: שנייה, אני מתייחס עכשיו למה שנאמר. השקיעו סכומי עתק בתשתיות. זה א' ב'. בלי זה אי אפשר להתקדם הלאה. אז בסדר. קודם כל אנחנו יודעים שיש כאן תוכנית שבוצעה בעבר. לא משהו שהתעלמו ממנו. ועכשיו לגבי כל הנושא של הנראות. ראש העיר אמר, ... בהמשך לגבי כל הנושאים האלה. יש פה מחזיק תיק שפ"ע, שמתייחס לנושא הזה. אני מאמין שכל רצון הוא רצון טוב, גם מצד האופוזיציה, שעושה את העבודה שלהם נאמנה. כמו שראש העיר אמר, אתה מעלה את הדברים כי אתה מאמין בהם, ולא כי אתה חושב שאתה בא להרצות משהו למישהו. ואתה יודע כמה שאני מכבד אותך באופן אישי וגם את חברי לאופוזיציה. גם אני הייתי שם. אז כל אחד עושה את עבודתו נאמנה. שורה תחתונה, אני מאמין שאנחנו ניבחן בעשייה. זאת אומרת השולחן הזה ייבחן בעשייה, כמו שאתה אמרת. יש פה מחזיק תיק שפע, יש פה ראש עיר, שמכין תוכניות. ובסופו של דבר, צריך לראות אם הדברים יבוצעו. ואני מאמין שמה שהוא אמר הוא יבצע.

רק משפט אחד. התוכנית שלי היא תוכנית למדיניות, איך

משה חזות:
צריכים לטפל,

המדיניות היא שצריך לתת רמת שירות טובה לכל התושבים.

צבי גוב-ארי:

משה חזות: התמונות רק תומכות במה שאמרתי, שצריך לעשות. כי אם לא הייתי מביא את התמונות, הייתם מה אומרים לי? לא. עכשיו אתם מהססים בנושא של התמונות. ... לא הייתי מביא אותן, אוקיי? אז זו מדיניות איך צריך לבצע בשכונות הוותיקות.

אלי מזוז: בסדר, אבל יש מחזיק תיק שפ"ע, שיתוו מדיניות.

צבי גוב-ארי: דקה. משה, טענת. עמודים לא החזיקו כמה שנים וכו'. עכשיו תביט. זה נכון. לא הצלחנו להחליף עמודים בכל היישוב. אבל, ואני מקריא לך. הושקעו סדר גודל של 6 מיליון ₪ בהחלפת עמודים תאורה. בדואני, עצמאות, דרוו, אהרון חג'ג', זמיר, נשר, דוכיפת. 6 מיליון ₪, כולל תאורה. הלאה. תקשיב טוב. זה בוצע בשנת 2018, 2019-2020 מתוכננים עוד 5 מיליון ₪, שכוללים החלפת גופי תאורה ועמודי תאורה בשכונות ותיקות נאות שז"ר, בן גוריון, גלבוע, חרמון, איריס, חרמון, נרקיס. בבקשה לראות מה נעשה. ובכן כך. אני לא מקבל שמישהו צריך לתכנן לי איך לנהל את העסק ואיך לטפל בשכונות, עם כל הכבוד. חובתנו לטפל. יש לכם בעיות קונקרטיות, תעלו. אני חי פה. תשלחו לי SMS או כל דבר אחר. מה שאתם רואים בעין, אנחנו נרוץ ונטפל. תעזרו לחשוף דברים. במקומות שאפשר לקיים גינון ציבורי, יעשה גינון ציבורי. אבל יחד עם זאת, תסתכל בבקשה בנאות שז"ר. דיברת על נאות שז"ר. בנאות שז"ר, ליד מתנ"ס נאות שז"ר, מגרש משחקים שעלה לנו כ-350,000 שקל. עם מתקנים ועם מדשאה וכו'. אז לכל הרוחות, כמה אפשר? מה אתה חושב שקורה בשכונות המערביות? לא השקענו 10% ממה שהיה בשכונות הוותיקות. איך אפשר לקחת ולמרוח את הכל, רק בשביל להגיד אני ...

משה חזות: צביקה, אני לא אשכח שהשולחן הזה קבע לנו 10 מיליון שקל לשיפור התשתיות של מים לתאגיד בשכונות המערביות, ואמרתי מיליון, זה כתוב בפרוטוקולים לשכונות הוותיקות. מיליון אחד. אז 15 מיליון שקל השקענו שם.

צבי גוב-ארי: למה צריך?

משה חזות: למה? כי יש שם ... נכון, ושם יש ... אחד.

צבי גוב-ארי: בעשרת השנים האחרונות, כל מערכת הביוב והמים בשכונות הוותיקות הוחלפו. אני מדבר על הראשיות. אני לא מדבר בבתיים. אז עם כל הכבוד. אם אתם רוצים לנוסף בדגלים 'אנחנו חסידי השכונות הוותיקות', מבחינתי כל תושב ביבנה שווה זכויות ושווה חובות כמו כל דבר אחר. שווה זכויות יקבל מה שצריך לקבל. שווה חובות, יישמע להוראות.

משה חזות: אני הצעתי פה בהצעה שלי איזשהי מדיניות, לטפל בשכונות. אני מבקש להעלות את ההצעה שלי לסדר.

צבי גוב-ארי: אני העליתי את ההצעה שלך לסדר. מי בעד?

משה חזות: בעד ההצעה.

צבי גוב-ארי: אוקיי. מי נמנע? מי נגד? תודה.

הצבעה:
בעד: 3 (ה"ה: משה חזות, רועי גבאי, לינה שרון)

נגד: 9 (ה"ה: צבי גוב ארי, אהוד ויצמן, חיים מסינג, פאלי כהן, אלי מזוז, מאיר דהן, דורון מלכה, יהודה דנינו, תם ליפשיץ)

החלטה מס' 10/15/15:

הוחלט ברוב קולות לדחות את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה מר משה חזות בנושא טיפול בשכונות הוותיקות.

צבי גוב-ארי: יחד עם זאת אני מבטיח לך שאני אעשה סיור בעקבות מה שכתבת פעם נוספת. דיברת על סביון. (מדברים ביחד)

משה חזות: בושה לחברים פה. בושה לחברים פה. אני מתבייש. אני אומר לכם. אני מתבייש! אני מתבייש! אני מתבייש!

צבי גוב-ארי: דיברת קודם על סביון. כל השכונה שם בנאות אשכול, הוחלפו מדרכות ועשינו יותר מזה. צבענו את הגדרות של הבתים. על מנת שייראו אחרת. לך תראה את זה עכשיו. תראה איך אנשים משליכים לכלוך.

משה חזות: מה לכלוך, נתפסתם בלכלוך? זה לא הלכלוך.

עו"ד מאיר דהן: אני יכול להגיד שבחמש שנים -

משה חזות: אתם מאמינים לזה? אני מסתכל לכם בעיניים. אתם מקבלים יותר ממני.

תם ליפשיץ: הוא אמר 'אני אסייר בעקבות...'

משה חזות: תצביעו בעד המדיניות. בתקציב הזה ...

רועי גבאי: זו ההצעה.

לינה שרון: זאת ההצעה. למה להצביע נגד? ...

משה חזות: פעם הבאה אני אתן לכם הצעה לסדר 11 יום. ניתן לכם ?

עו"ד מאיר דהן: אני רוצה להגיד, שנייה, משה, אני כתושב יבנה הוותיקה עד גיל 40, למעלה מגיל 40,

רועי גבאי: עד 120, בוותיקות.

עו"ד מאיר דהן: אמן. בוותיקות, לי אין בעיה, תאמין לי. אילולא הילדים שלי אני הייתי נשאר.

רועי גבאי: אני גם.

עו"ד מאיר דהן: על כל פנים, בשש שנים האחרונות, מאז שאני חבר מועצת עיר, פניתי לראש העיר עשרות רבות של פעמים. ואני רוצה להגיד שבכל עשרות הפעמים

הללו, הוא טיפל בזה מיידית. כולל השבוע, כאשר פניתי אליו שתי פניות לגבי יבנה הוותיקה. עכשיו תקשיב לי. מעבר לזאת, אפילו למשל כשהיה מפגע תברואתי בשד' דואני, שהוא שייך לתושבים והם לא יכלו, צביקה הכניס יד לכיס, מה שהוא לא היה צריך לעשות, הכניס יד לכיס וטיפל בזה. וזה עלה כמעט 100,000 שקל. אז להגיד שהוא מזלזל,

משה חזות:
היכולות. לא מזלזל!

עו"ד מאיר דהן:
אליו (מדברים ביחד)

רועי גבאי:
גם אני רואה את זה וגם אני יודע את זה. ...

צבי גוב-ארי:
יש לא רק מדיניות. יש גם תכנוני תקציב. והקראתי לך.

משה חזות:
השכונות הוותיקות.

צבי גוב-ארי:
אתה כשתנהל חנות מכולת,

משה חזות:
אה, זה סיסמאות. זה גועל, צביקה.

צבי גוב-ארי:
יראה לי איפה בתקציב,

משה חזות:
אני אראה לך, כן. אני אראה לך.

צבי גוב-ארי:
תראה לי, תראה לי. עם כל הכבוד, יש גבול עד כמה,

משה חזות:
באמת. חנות מכולת.

רועי גבאי:
מעל 20 שנה היה סגן ראש עיר.

משה חזות:
גועל נפש. אה, סליחה, חנות מכולת זה אלי מזוז. זה לא אני. חנות מכולת אלי מזוז.

רועי גבאי:
לא, זה לא חנות. ...

צבי גוב-ארי:
סליחה, רגע, רגע. לא דחיתי את הטיפול בשכונות הוותיקות. דחיתי את ההצעה של משה חזות. שהיא כולה חורים.

משה חזות:
אני הצבעתי על תוכנית מסוימת. איך צריך לעבוד מול השכונות הוותיקות, מדיניות. לא אימצתם אותה, עכשיו אתם מתחבטים בעצמכם. תחליטו, תחזירו את ההצבעה. בואו תצביעו בעד, כולכם. לא, אתם לא מסוגלים לתת לאיש אופוזיציה לקבל איזשהי הצבעה קטנטנה. ולמרות שנתתי לך 11 יום הצעה לסדר, שתתכונן, שתכין את המסמך -

- צבי גוב-ארי:** אז מה חשבת? אני אדון ב-11 יום קודם? ...
- משה חזות:** אתה יודע ממה מורכבים ה-94 מיליון שקל? מהרחובות הראשיים שמבצעים מעגלי תנועה, משליכים אותם לשכונות הוותיקות. זה התקציב.
- צבי גוב-ארי:** מה זה קשור?
- משה חזות:** 35 מיליון שקל קריית ספורט. זה התקציב. וכו' וכו'. ומה נשאר? אז ביצעת מדרכות בכמה מקומות, ...
- דורון מלכה:** משה, זו לא בושה. אני חושב שכל ... האם אנשים מדווחים באמת על המפגעים. ...
- ד"ר אהוד ויצמן:** דורון, ... גמרנו.

11. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר שחר סימנה בנושא סדנאות להתנהלות כלכלית נכונה לתושבי העיר.

- צבי גוב-ארי:** שחר סימנה לא כאן, לא נעלה את ההצעה שלו.
- 12. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אלי מזוז בנושא הערכות לקייטנות 2020.**

אלי מזוז: אני גם הצעה לסדר היום. הערכות לקייטנות 2020. רקע: לאור הרצון להיערך בצורה מיטבית למענה לפניות הורים לקייטנות יולי-אוגוסט, פניות שהועברו גם לראש העיר, גם אלי, גם אליכם החברים, כל אחד מי שקיבל והעביר הלאה, ולאור הלקחים הנלמדים מביצוע הקייטנות בשנתיים האחרונות, מוצע כי יתקיים דיון עומק בנושא קייטנות 2020 כבר עכשיו, בהובלת ראש העיר. הדיון יתקיים יחד עם הגורמים המקצועיים והגורמים הרלוונטיים הנוספים, וזאת על מנת לגבש את התוכנית, המחירים ועוד לקיץ 2020. בהתאם לסעיף 13 לתוספת, אבקש להוסיף את הצעתי לסדר היום בהזמנה לקהילה.

צבי גוב-ארי: ראו, ההחלטה, כפי שאני מכיר, יכול להיות שתשתנה, שאין מימון לבתי ספר של קיץ, ואין מימון לבתי ספר של חגים.

רועי גבאי: דחית שאילתה שהוגשה לך לפני שבוע על זה, ועכשיו אנחנו מדברים על זה? אנחנו מדברים על 2020.

צבי גוב-ארי: מבחינתי לפני שעה זה כבר טופל. אבל עזבו בבקשה לחשוב ששאלתי, פרסמתי, עשיתי.

רועי גבאי: לא, זה לא העניין. העיקר שזה נעשה.

צבי גוב-ארי: זה לא. זה במקום אחר. אצלנו עושים,

רועי גבאי: לחלוטין, אנחנו מברכים על ... אני תוהה לעצמי -

צבי גוב-ארי: תן לי בבקשה לענות. מה שאני מבקש לומר זה כך. אנחנו נפתח קייטנות, מגן ילדים עד כיתות ג' בחנוכה. זה אנחנו כן נעשה. אני לא יודע מה יהיה בקיץ. אני בהחלט אכנס לוועדי הורים, אקבל את ההצעה שלך, לשבת לראות איך יוצאים מהעניין הזה ונבטיח את המחירים בשביל לראות איך אנחנו עושים עם ההשקעה הכי נמוכה שאפשר, על מנת להקל על ההורים. כי אם משרד החינוך לא יגבה אותנו בעניין של הסבסוד, יהיה מאוד קשה לכסות את החלק של משרד החינוך. אני רוצה להוסיף עוד משהו. השנה אנחנו נכנסים לשנת התקציב עם הניהול העצמי. והורידו 50% מהסיוע לתלמידים. יש סל תלמיד, שמורכב מ-100 שקל לשנה, או משהו מהסוג הזה. 50% מתוך זה ירד, בגין העלייה ברמה הסוציו אקונומית. ממה זה נובע? זה נובע מאוכלוסיה חזקה שהתקבלה כאן. אבל בין ההכנסות מהאוכלוסיה החזקה הנ"ל, לבין ההוצאות לתחזק אותה, יש פער עצום בעד ההוצאות. זה לא רק שלא משפר, זה בכלל מקשה. ובכל זאת, על פי קריטריונים אלה ואחרים, נקבע מה שנקבע. לכן האפשרויות שלנו מוגבלות. אני אשב כמובן גם עם המתנ"ס, כדי לראות היכן אני יכול לקצץ בשביל לסייע ולייצר מצב שאפשר לחיות איתו בקיץ. בינתיים לחודש הבא, יש לנו את הפיתרון הקטן הזה. וזה לא הרבה. ועם זה נסיים. לגבי הקיץ, אשב עם הוועדים וכל היתר, ונראה יחד איך מגבשים פיתרון. יכול להיות גם שצריך לדבר על התכנים ולא רק על העניין הזה, בשביל לחסוך בהוצאות. ולראות איך אנחנו הולכים שתי פאזות. אחת עד שעה אחת והשנייה עד שעה ארבע וחצי. הבעיה שהמחיר של ארבע וחצי הוא מחיר בעייתי. אני חושב שעל המחיר של עד שעה אחת אני אוכל לעמוד בשנה ...

רועי גבאי: אני, ברשותך, רוצה להתייחס. אני באמת שואל את עצמי ותוהה לעצמי האם הצעה כזאת זה מהותה של מועצת העיר. לדרוש שיקויים דיון. יש ועדה, מקודם העברנו נושא של אברהם קליר לוועדה בנושא. יש ועדה, כמדומני למעמד לקידום הילד, אני לא זוכר מי מנהל אותה, שיכולה להוביל את הנושא, שיכולה לקיים דיונים אצלה. שיכולה באמת להוביל את הדבר הזה. האם אלה הצעות -

צבי גוב-ארי: מה עם ועדה לקידום הילד? היא תקבע את המחיר?

רועי גבאי: כן.

צבי גוב-ארי: מי ישלם את זה?

רועי גבאי: לא יודע.

צבי גוב-ארי: לא יודע. ועדה תקבע ... ככה עובדים.

רועי גבאי: אז בישיבת תקציב. בואו נציע הצעה לסדר שאומרת מקציבים ... שקל לצהרונים. ישיבת תקציב. לא נכין את זה כדיונים להמשך. אגב, מה זה אומר? ששנים קודמות לא היו דיונים? זה מה שקוראים במרכאות במאחורי של ההצעה הזאת? חברה, כדי לסמן במשחקים -

צבי גוב-ארי: הדיונים הללו הם -

רועי גבאי: נתתי לך. תן לי ברשותך, בבקשה לסיים. אתה אומר מי שלח או לא שלח או כן שלח. ההצעה הזאת היא כדי, איך אמרו פה, חברי האופוזיציה לכאורה,

יהיו שתי הצעות לסדר. מאה אחוז. זה המשחק, נהדר. אני אומר יותר מזה. בוא ניתן את המקום לחברי המועצה להגיש הצעות. שנייה, ברשותך.

ד"ר אהוד ויצמן: למה אתה מזלזל בהצעה של חבר מועצה?

רועי גבאי: כי להגיד קוים דיון עומק זו לא הצעה. דיון עומק בהובלת ראש העיר. כמובן זה בסמכותו. לא הבאנו כלום למועצת העיר. תגיד אני רוצה לשים פה תקציב של כך וכך. אנחנו בישיבת תקציב היום. תגיד אני רוצה שאנחנו נקבע מדיניות בנושא. תגיד אני רוצה שהוועדה לקידום מעמד הילד תיקח את הנושא. חברה, זה לא עובד ככה.

אלי מזוז: טוב, צר לי שבחרת לזלזל.

רועי גבאי: לא לזלזל. לתהות באמת בשאלה על הדבר הזה.

אלי מזוז: אני הקשבתי לך ונתתי לך לדבר. אני מבקש שלא תפריע לי, בבקשה. צר לי שבחרת לזלזל. צר לי שבחרת לנסות לסובב כאילו אנשים הם דחלילים פה. כאילו אנשים לא יכולים להעלות רעיון או לבקש לקיים בו ולבוא ולומר 'אם הרעיון הזה הועלה, אז כנראה שלא עשו משהו בעבר'. להטיל דופי.

רועי גבאי: צריך הצעה לסדר בשביל זה? יש לי דלת פתוחה לראש העיר.

...

אלי מזוז: אפשר לעשות את זה בהרבה דרכים, נכון. אני בחרתי בהצעה לסדר. יכול להיות שיכולתי לבחור גם בדרך אחרת, והיא גם מקובלת. נכון. אבל אני לא מקבל ממך הוראות או ... אני לא עובד אצלך. ואם אני בחרתי להביא הצעה לסדר, והיא עולה להצבעה, זו סיבה שאני חושב שאנחנו מספיק זמן לפני יולי-אוגוסט. ואני חושב שצריך לבוא ולומר את הדברים האלה גם פה במועצה,

רועי גבאי: אז מה אתה רוצה? יותר שעות? יותר תקציב?

אלי מזוז: שנייה, אני אסיים לדבר ותגיד מה שאתה רוצה. לפני שבאים ומציעים וזורקים הצעות, כמו שזרקו בוועדת כספים, 'בואו ניקח 15 מיליון שקל לשכונות הוותיקות', בלי שאותו אדם שהציע בא ואומר על מה וכמה, לפני שהוא בדק מה הצרכים. היה בא, מביא תוכנית עבודה, מה הצרכים, מה העבודה שצריך לעשות, כמה מתמחרים, איך עושים, איך עובדים. 'בואו נביא 15 מיליון שקל, נקצץ'. איפה? 'אפשר למצוא איפה'. זו לא דרך. זו לא דרך של עבודה. גם מה שאתה אמרת עכשיו, למה הבאתי הצעה? כי אני רוצה שתהיה תוכנית עבודה. אני רוצה שיישבו, שיתמחרו.

רועי גבאי: תגיד מה אתה רוצה, מה היעדים שלך. מה היעדים? מה אתה רוצה?

אלי מזוז: אתה הרגע אמרת שיכולתי להיכנס לצביקה ולהגיד לו, שנייה, ויכולתי גם לא להביא את זה להצבעה פה ולהגיד את אותם דברים והוא היה אולי מבצע או לא. זה לא משנה. יכולתי להגיד אותם דברים. בחרתי לתמצת כאן. מה שאני כן מתכוון וכן נאמר וכן יהיה, ואני מאמין שזה מה שיעשו. 'בדקו, כמו שצביקה אמר, תכנים. יבדקו עלויות.

רועי גבאי: מה אתה מציע, אלי? התכנים טובים היום? השעות בסדר היום? המחיר בסדר היום? מעמד לקידום הילד יתכנס, יו"ר? תן לו.

אלי מזוז: מצוין שאתה שואל, ואני אענה לך. שנייה, שנייה. רועי, אתה פותח כל הזמן, השאלות שלך מצוינות. אתה פותח, תן לסיים. זאת בדיוק הכוונה. אנחנו עכשיו לא ביולי-אוגוסט. אנחנו לא במאי, אנחנו לא באפריל. יש זמן לקחת את כל הדבר הזה ולבוא ולומר. אנחנו צריכים לקיים דיון עומק. מה עניינו של דיון העומק? בוא נפרק אותו, בוא נבין. ישבו עם ועדי ההורים, יבקשו מהם מה סימני השאלה שלהם. אנחנו נעלה את סימני השאלה שלנו. זה יגיע לדיון עומק וכל מה שאמרת מה צריך לכתוב פה, כל הדבר הזה נאסוף אותו. קודם כל שתהיה החלטה עקרונית. יהיה דיון עומק ואז תתקבל החלטה. זה הרעיון.

רועי גבאי: ואז יהיה חסר תקציב. יגידו אישרנו את התקציב שנה שעברה. הנה, אתה לא עומד בתקציב. בוא נקצה תקציב.

אלי מזוז: שנייה. קודם כל, אתה יודע מה? אני לא מבין. יכול להיות.

צבי גוב-ארי: אם נחליט ללכת על סבסוד גדול, זה יצטרך לבוא הנה ולומר מהיכן מקצצים ולקבל החלטה שמקצצים. אבל החלטה שתתקבל היא באחריות של כל היושבים פה. לדוגמה, להוריד פרויקט אחד מהחינוך זה מיליון ש"ח. חד משמעית. אוקיי, בואו בבקשה נחליט. (מדברים ביחד)

רועי גבאי: זו אחת ההצעות שלנו. בואו ...

ד"ר אהוד ויצמן: רועי, תקשיב. א', באמת לא ראוי ולא נכון להציג את זה כמו אתה מציג. כי אפשר בסופו של דבר לדבר על ההצעות שלך,

רועי גבאי: אהוד, אני אקח אותך ... אני אשמח.

ד"ר אהוד ויצמן: רגע, סליחה. אני הקשבתי לך, לא הפרעתי לך. בדיוק אותו דבר לגבי ההצעות שלך, שבחלקן, אתה יודע, אתה מעלה הצעות כדי לסמן וי. גם יש כאלה. מה לעשות? אנחנו ערים ומכירים את מה שאתה עושה, וזו זכותך. אנחנו בנימה הרבה יותר רצינית, לאור מה שקרה, לא מזמן, שישבנו ודנו מה עושים עם כל הבעיה סביב העניין של הקייטנות. ישבנו ודיברנו. ואמרנו שיכול להיות שהגיע הזמן לראות פני עתיד. ממש בצורה הזאת. וכשאנחנו רואים פני עתיד, אני לא אחזור על מה שראש העיר אמר. עכשיו, אני רוצה רק לסבר לך את האוזן. כשאנחנו ישבנו ודיברנו, וזה מה שאני העליתי בפני ראש העיר בזמנו, כל 100 שקל שהיינו צריכים לחסוך מהורה, זה עלה למערכת מיליון שקל. בדיוק מה שאמר כרגע אלי. לא יכול להיות שמגיעים לוועדת כספים, וזורק חבר מועצה נכבד, שאנחנו מאוד מעריכים אותו, שאומר רוצה להוריד מהשוטף 15 מיליון, בלי להצביע על תוכנית מאיפה הוא מוציא את זה.

צבי גוב-ארי: אבל הוא הוסיף 3 מיליון ...

אלי מזוז: אני סומך על ראש העיר שיאמר ממש אמירה חכמה מאוד וארוכה עם תוכן. אני סומך על ראש העיר -

רועי גבאי: תיכף זה יובא למועצת העיר בצורה מסודרת בישיבת תקציב. אבל חבר'ה, אני באמת אומר, כהערה כוללת, יכול להיות שזו אמירה אולי נשמעת אני אגיד תקיפה מדי. אבל חבר'ה, בואו, נביא הצעות לסדר באמת שיש להן מהות.

אלי מזוז: לא, האמירה שלך היתה מזלזלת. היא היתה ממש 'אני יודע יותר ואני חכם יותר', פשוט מזלזלת. זה מה שזה היה.

רועי גבאי: אלי, אם נפגעת, אני מתנצל. אני כן אומר שראוי שנביא הצעות עם משמעויות כגון תקציב, כגון שעות, כגון מה אנחנו רוצים, מה היעדים שאנחנו רוצים להניח. יקיים דיון עומק? אז בוא נקיים דיון עומק. זו ישיבת מועצת עיר. בואו נקיים דיון עומק. כולנו בעד דיון עומק. אז בואו מעכשיו כל ההצעות יהיו בעד דיון עומק.

ד"ר אהוד ויצמן: ... שמעת את ראש העיר? ראש העיר אמר שאם הוא יאלץ לבוא ולהציג לחברי המועצה שמקצצים פרויקטים,

רועי גבאי: אבל זה תקציב. הנה, בוא נשב על תקציב.

ד"ר אהוד ויצמן: סליחה, תן לעשות עבודה.

צבי גוב-ארי: לא עושים על רגל אחת, ואני אסביר. ראשית וקודם כל, ניתוח עלויות אמיתיות. מחירים משתנים וכו'. מהי התוכנית שהולכים לתת באותה מסגרת? האם אפשר לקצץ או אפשר להוסיף? מספר האנשים שעתידים להיות שם. אתה מדבר על עומק ואתה מנסה למרוח. בוא נדון עכשיו.

רועי גבאי: בשמחה. בוא נביא את זה. בשמחה.

צבי גוב-ארי: רועי, תהיה יותר רציני לכל הרוחות. אני פעם הערכת אותך קצת אחרת. תהיה טיפה יותר עמוק.

רועי גבאי: אני עדיין מעריך אותך, צביקה. אתה יודע את זה.

צבי גוב-ארי: באמת. תהיה טיפה יותר עמוק. אני מקבל ברמה העקרונית את ההצעה של האיש. נשב, נדון, נביא את זה הנה את ההחלטה, לראות מה אנחנו עושים, מהיכן המקורות. מי בעד?

רועי גבאי: כולם בעד.

החלטה מס' 11/15/15:
הוחלט פה אחד לקבל את ההצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אלי מזוז בנושא הערכות לקייטנות 2020.

צבי גוב-ארי: תודה רבה. הלאה.

13. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רועי גבאי בנושא צמצום שימוש בכלים חד פעמיים במוסדות ציבור.

רועי גבאי: הצעה לסדר בנושא צמצום כלים חד פעמיים במוסדות ציבור. רקע: הפלסטיק החד פעמי הוא אחד מאובי הסביבה המסוכנים ביותר. אמנם השימוש בסכ"ם, בצלחות, בכוסות חד פעמיים הינו נוח לשימוש, אך מדובר בחומרים שכמעט ואינם מתכלים. מדובר על כ-400 שנים. וגורמים לנזק סביבתי רחב. גם אם נמחזר את הפלסטיק, הרי שקצב ייצורו עולה במידה ניכרת על יכולת המחזור. אודות לסגנון החיים של השתמש זרוק. מספר עובדות מטרידות על הפלסטיק, אני פורש בפניכם.

צבי גוב-ארי: מישהו ראה את הסרטים בעניין הזה? זה מדהים.

רועי גבאי: הפלסטיק מתפרק למיקרו-פלסטיק, החודר למי תהום, משחרר מזהמים הפוגעים בבריאותנו. המיקרו-פלסטיק נאכל על ידי דגים, מגיע בסופו של דבר לשולחננו ולגופנו. כימיקאליים הנפלטים על ידי הפלסטיק עלולים לגרום למחלות קשות, לפגיעה במערכת החיסון, לפגיעה בפוריות ועוד. בישראל נעשה שימוש מדי שנה בכ-4.5 מיליארד כלים חד פעמיים בשנה. רק 8% ממוחזרות, והיתרה מוטמנת ומושלכת לשטחים פתוחים. וכמו שאמרתי, חודרים למי תהום וכו'. השימוש הנרחב בפלסטיק חד פעמי והזיהום שנגרם עקב כך מחייבים פעולה נמרצת ושינוי הרגלים. בצהרונים ובגני ילדים יש שימוש יומיומי בכלים חד פעמיים. ביכולתנו לסייע על שמירה על בריאותנו וסביבתנו וכן לאפשר לילדינו ארוחה חמה עם כלים איכותיים רב פעמיים, ולעידוד סביבה נקייה, בריאה וירוקה יותר.

מעבר לכלים רב פעמיים, יחסוך עלויות רכש חד פעמי, יקצץ בעלויות פינוי אשפה ובעיקר יפסיק את הזיהום שהכלים מייצרים. מהלך שכזה יעודד ויאפשר חינוך לאיכות סביבה והגברת המודעות. בטווח ארוך יותר ניתן יהיה לרכוש מדיחים בחיסכון בעלויות הרכש של הכלים החד פעמיים.

לפני שאני אומר על מה מוצע, אני רוצה עוד שתי מילים. האחד, ערים רבות עוברות את השינוי. אנחנו מדברים על הרצליה, הוד השרון, תל אביב, חולון, אשדוד, מפעלים בכלל. אחד הדברים שהכי מטרידים אותי בכל נושא הפלסטיק, ואני אומר לכם את זה באמת, אני לא הייתי ער לזה, בני נכנס לגן עירייה השנה, וראיתי את זה והיה לי עצוב לראות. מפחיד. והדבר הכי קשה, ואני מביא את זה, ולא בגלל שום דבר, זה לא החד פעמי, חבר'ה. אנחנו לא מחממים, אני לא יודע מי שיש לו ילדים, נכדים, לא מחמם לעולם במיקרו פלסטיק. האוכל היום משונע בקופסת פלסטיק כזאת. זה האוכל היום. זה מה שהיום מגיע לילדים, לילד שלי, בוקר בוקר, יום יום, לארוחה חמה.

צבי גוב-ארי: וזה חד פעמי.

רועי גבאי: וזה חד פעמי. וזה פלסטיק רותח. וזה הדברים הכי מסוכנים שיכולים להיות. לפני החד פעמי, הסכ"ם, שאנחנו יכולים לעשות מהלך, הלוואי ועיריית יבנה תלך למהלך גדול יותר, באמת גם שלא נשתה פה את החד פעמי הזה. זה אני שם בצד. הדבר שצריך לעשות מחר בבוקר, באמת, זה את הדבר הזה להפסיק. החד פעמי מסתדרים. הדבר הזה חייב להפסיק, חברים. הילדים אוכלים כל בוקר פלסטיק. אני מבקש, על כן, שמועצת העיר תחליט על מדיניות צמצום הכלים. אני מבין שזה לא מהלך חד פעמי. ואני מבין שצריך לשים פה פיילוט ראשוני, במספר מוסדות ציבור.

צבי גוב-ארי: אני אסביר מה נעשה, בינתיים.

רועי גבאי: רגע, ברשותך. הבנתי ששבוע שעבר הודיעו שיחל לקום בבית הספר האקולוגי איזשהו הליך שההורים היו בו שותפים וכו'. זה לא המהלך שאני מדבר עליו. כי זה עדיין קורה גם בבית הספר האקולוגי. אני מדבר על מהלך יותר רחב, עם פיילוט אמיתי. כי יש פה באמת שאלה. הסייעות יצטרכו להישאר עוד חצי שעה לשטוף. המדיח ייקנה באיזה שלב? בשנה הראשונה, השנייה או השלישית? הקבלן, היזם, צריך לצאת למכרז חדש, צריך לראות, לא כל יזם יש לו פלסטיקים. הם מתעצלים לאסוף את הגסטרונומים.

צבי גוב-ארי: אני מוכרח לומר דבר אחד. אני מפסיק אותך באמצע. כחלק מהתהליכים הללו, מה שפה חשפת זה הסיפור הזה. כל המסמך שלך צריך להתמקד בזה.

רועי גבאי: אני מסכים. וזה מה שאני אומר.

צבי גוב-ארי: כי כל היתר כבר התחלנו בתהליכים. לך תדע שכאשר אתה משתמש בצלחות רגילות, בכלים אחרים, בכל זאת המזון אתה מקבל דרך חימום.

רועי גבאי: צביקה, אני אומר את זה. בואו נלך יד אחת, שלב שלב. זה תהליך. תהליך לא פשוט. ויכול להיות שדרך הילדים שלנו אנחנו נחדיר את המודעות וגם נכניס את זה לבתים עצמם. בוא נאמר שמתחילים מדיניות לנושא הזה.

צבי גוב-ארי: ראשית וקודם כל אני מבקש לומר כך. ישנם היום ארבעה בתי ספר כבר בפנים ועוד שניים בדרך ותשעה גני ילדים. אני לא בטוח שמישהו שם לב לעניין של המיכל חימום. לא בטוח. כי אם יש משהו קשה בעניין הזה זה זה.

ד"ר אהוד ויצמן: רגע, אז למה לא מעבירים את זה לכלי אחר לחימום?

רועי גבאי: כי היזמים לא רוצים... כי יש משמעות של שאריות 24... יש פה עניין כלכלי.

צבי גוב-ארי: אוקיי, לא בעיה. רגע, דקה. אני מקבל. אין לי ויכוח בעניין הזה. תן לי להמשיך. אני אומר יותר מהעניין הזה. אני כבר הוצאתי תקציב רכישה של כלים רב פעמיים. משהו מבקלית, או חומר קשה. לכל בתי הספר ולכל גני הילדים. אנחנו בודקים היום עלות,

אלי מזוז: כמה זמן זה קורה כבר?

צבי גוב-ארי: תוך חודש חודשיים נגמור. אני לא יכול למשוך את זה אחרי הסיפור הזה. הדבר הבא, שאנחנו בודקים עכשיו שימוש במים אפורים. מדוע? כי אני הולך להכניס מדיח כלים. אני רוצה שהמים, אחרי סינון בתוך חבית סינון, השכבה העליונה של המים תוכל להתחבר לטפטפות להשקות את הגינה. אומרים לי שמשרד הבריאות, בתשובה של היום, לא מוכנים לאשר.

רועי גבאי: אגב, בגני ילדים בחלקם ... בארוחת בוקר, שזה אמנם פחות ..., הם מלמדים את הילדים לשטוף כלים.

- צבי גוב-ארי:** אני מכיר את זה.
- רועי גבאי:** יש תורנים, עומדים ומנקים ולומדים עצמאות מה היא. זו גם דרך. בהשקעה הראשונית ובהתנעה, ועד שמדיחים ועד -
- משה חזות:** רק הערת אגב. אנחנו המדינה שצורכת הרבה פלסטיק בגלל התרבות, בגלל חלב ובשר. רק שתדעו את זה. הציבור הדתי צורך,
- צבי גוב-ארי:** עכשיו עוד עץ. לא מערכת אחת, שתיים.
- ד"ר אהוד ויצמן:** עכשיו שתי מערכות.
- צבי גוב-ארי:** לך עכשיו תנהל בגן חלב, בשר. (מדברים ביחד) תשכחו מזה. מה שאתה אומר לי עכשיו, שבכל גן ילדים מערכות בשר, חלב,
- משה חזות:** כחול אדום.
- רועי גבאי:** ארוחה חמה היא ארוחה חמה.
- משה חזות:** כן, אבל בבוקר, אם לא -
- דורון מלכה:** ארוחה חלבית, לא. ... יש ארוחה חלבית בבוקר.
- צבי גוב-ארי:** טוב, חברים. אני מאשר לטיפול את העניין הזה. אני מבקש לציין כאן שהתחלנו בטיפול. חלק מהמערכת כבר נכנס. אנחנו לא בדיוק עלינו על העניין של החימום. וזה הדבר, לדעתי, זה הרבה יותר קשה מאשר הכוס מפלסטיק. זה הסיפור. כאשר זה אתה מכניס למיקרו, אתה מקבל את כל הרעלים.
- רועי גבאי:** שתיים, ושלוש וארבע.
- לינה שרון:** הכוס מפלסטיק זה עניין סביבתי. הקופסה הזאת זה עניין בריאותי. זה שני דברים שונים לגמרי.
- דורון מלכה:** אני חושב שכל הסיפור של הפלסטיק באמת, זה רק החימום. אני אומר, גננות יכולות לרכוש איזה כלי חימום כזה, סך הכל,
- רועי גבאי:** לא, זה איך אתה משנע את האוכל.
- עו"ד מאיר דהן:** לא, הוא מחמם את זה. הוא מביא את זה חם.
- רועי גבאי:** בטח. רותח.
- דורון מלכה:** אני לא חושב שהוא מביא את הזה,
- רועי גבאי:** דורון, אני אומר לך. האוכל מגיע רותח. רותח. ...

צבי גוב-ארי: ההחלטה היא, חברים, לעשות מאמץ לחסל את השימוש בכלי פלסטיק במוסדות העירייה. מי בעד? זה הכל. וזה מה שנעשה. מה שיותר מהר.

החלטה מס' 12/15/15:
הוחלט פה אחד לעשות מאמץ מהר ככל האפשר להפסיק שימוש בכלים חד פעמיים במוסדות העירייה.

צבי גוב-ארי: אני רק בוחן הרגע, כי אנחנו עוברים מאי שימוש בפלסטיקים לשימוש במים. אני רוצה לנצל את העניין הזה. כי אחרת, חברים, 119 גני ילדים, כך וכך זה. ועל כל שתי צלחות יפעילו את המדיח. אני רוצה שבמים הללו נשתמש. ולכן אנחנו בודקים הרגע מערכת שלוקחת את המים מהמדיח, מכניסה את זה לאיזשהו מיכל שיקוע, ומלמעלה מחוברות טפטפות.

רועי גבאי: צביקה, אני מודה לך. מודה לחברי המועצה שמבינים את המשמעות ואת החשיבות לנושא. יישר כוח.

ד"ר אהוד ויצמן: הנה, אתה רואה? בדברים רציניים אנחנו -

צבי גוב-ארי: דרך אגב, אני אומר כך. למרות שהסיפור הזה כבר מתגלגל בשטח, ונכון שכבר גני ילדים וכו' כבר בפנים בחלקם, וזה תהליך שהולך להתממש, מה שהוביל אותי להחלטה זה הסיפור הזה. כל היתר נמצא בתהליך.

ד"ר אהוד ויצמן: רועי, אני יכול להגיד משהו ברוח טובה? אתה יודע מה היה חסר לי בהצעה שלך? בהצעה שלך היה חסר לי מסמך קטן שמסביר את העלויות לעירייה.

צבי גוב-ארי: קיבלתי את ההצעה כלשונה. דקה.

ד"ר אהוד ויצמן: מה אתה אומר? לא, ברוח טובה אני אומר.

רועי גבאי: אם הייתי יודע להגיד מה, אם החברה למתנ"סים היתה משתפת אותי ...

צבי גוב-ארי: אני מבקש כך. החלטה שקיבלנו ועליה הצבענו, שייעשה מאמץ מהיר ככל האפשר ונחסל את השימוש בכלים מפלסטיק.

ד"ר אהוד ויצמן: בצדק.

צבי גוב-ארי: אני אשים את הדגש ראשית וקודם כל על הדבר הזה.

עו"ד מאיר דהן: מה זאת אומרת מחממים במיקרו?

רועי גבאי: זה מגיע בחמש, שש קופסאות.

עו"ד מאיר דהן: אבל הם מבשלים בסיר.

רועי גבאי: לא, לא, שנייה. בתוך קלקר גדול, עומד רותח בתוך שקית.

- עו"ד מאיר דהן:** זה לא מיקרו, אבל.
- רועי גבאי:** לא, היזם משנע את זה,
- צבי גוב-ארי:** גבאי, סוף סוף עלית על משהו.
- לינה שרון:** הוא ביקש הסבר.
- עו"ד מאיר דהן:** לא, זה לא מחומם במיקרו. פשוט נמזג לתוכו -
- לינה שרון:** לא משנה. זה החום ולא המיקרו. (מדברים ביחד)
- צבי גוב-ארי:** חשפת משהו מעניין. כאשר אתה עולה עם משהו רציני, מתייחסים לזה. אבל זו לא היתה עבודה לעומק. רועי, זו לא היתה עבודה לעומק.
- עו"ד מאיר דהן:** היתה לרוחב.
- רועי גבאי:** בפרוטוקול לא רואים את החיך. ואת טון הדיבור.
- צבי גוב-ארי:** חברים, סוגר את הדיון.

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר